

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 22. decembra 2008*

Vo veci C-487/06 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 27. novembra 2006,

British Aggregates Association, v zastúpení: C. Pouncey, solicitor, za právnej pomoci L. Van den Hende, advocaat,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: J. Flett, B. Martenczuk a T. Scharf, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: angličtina.

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: T. Harris, M. Hall
a G. Facenna, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia A. Ó Caoimh, J. N. Cunha
Rodrigues (spravodajca), U. Löhmus a A. Arabadjiev,

generálny advokát: P. Mengozzi,
tajomník: R. Grass,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 17. júla 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

- ¹ British Aggregates Association (ďalej len „BAA“ alebo „odvolateľka“) svojím odvolaním žiada zrušiť rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenských súdov z 13. septembra 2006, British Aggregates/Komisia (T-210/02, Zb. s. II-2789, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Súd prvého stupňa zamietol jej žalobu smerujúcu k čiastočnému zrušeniu rozhodnutia Komisie K(2002) 1478 v konečnom znení z 24. apríla 2002, týkajúceho sa prípadu štátnej pomoci N 863/01 — Spojené kráľovstvo/Daň z kameniva (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu

- ² Okolnosti predchádzajúce sporu sú uvedené v bodoch 1 až 25 napadnutého rozsudku takto:

„¹ British Aggregates Association je združenie zoskupujúce malé nezávislé podniky prevádzkujúce kameňolomy v Spojenom kráľovstve. Toto združenie má 55 členov prevádzkujúcich viac ako 100 kameňolomov.

- 2 Kamenivo je chemicky inertný zrnitý materiál používaný v stavebníctve a vo verejných prácach. Samotné môže byť použité napríklad ako násyp alebo štrková drvína, alebo môže byť pridané do spojív, ako je cement (čo umožňuje výrobu betónu) alebo asfalt. Niektoré prirodzene zrnité materiály ako piesok a drobný štrk je možné získať preosiatím. Iné materiály, napríklad tvrdý kameň, je nutné pred preosiatím rozdrviť. Kamenivo používané na rozličné účely musí spĺňať zodpovedajúce kritériá a fyzikálne vlastnosti pôvodného materiálu, ktoré určujú, či materiál zodpovedá zamýšľanému použitiu. Kritériá pre navážky sú menej prísne ako pre základ ciest, ktoré sú zase menej prísne ako kritériá pre silne zaťažované povrchy ako horné vrstvy ciest alebo zaťaženia železničných tratí. Väčšia skupina materiálov môže byť použitá ako kamenivo na menej náročné účely, kým materiály zodpovedajúce prísnejším kritériám sú menej početné.

Finance Act 2001

- 3 Články 16 až 49 druhej časti Finance Act 2001 (finančný zákon na rok 2001, ďalej len „zákon“) a jeho prílohy 4 až 10 stanovujú Aggregates Levy (daň z kameniva, ďalej len „AGL“ alebo „daň“) v Spojenom kráľovstve.

- 4 Ustanovenia upravujúce zavedenie AGL nadobudli podľa vykonávacej vyhlášky zákona účinnosť 1. apríla 2002.

- 5 Zákon bol zmenený a doplnený článkami 129 až 133 a prílohou 38 Finance Act 2002 (finančný zákon na rok 2002). Takto zmenené ustanovenia stanovujú

oslobodenia pre odpad (spoils) vznikajúci pri ťažbe niektorých nerastov, najmä bridlice, ball clay a kaolínu. Okrem toho stanovujú prechodné obdobie na zavedenie dane v Severnom Írsku.

6 AGL sa vyberá v pomere 1,60 britskej libry (GBP) za tonu kameniva, ktoré je predmetom obchodovania (článok 16 ods. 4 zákona).

7 Článok 16 ods. 2 zákona v znení neskorších predpisov stanovuje, že AGL je splatná, ak sa množstvo kameniva podliehajúceho dani stane predmetom obchodovania v Spojenom kráľovstve počnúc dňom nadobudnutia účinnosti zákona. Táto daň sa týka kameniva dovezeného aj vyťaženého v Spojenom kráľovstve.

8 Článok 13 ods. 2 písm. a) vykonávacej vyhlášky umožňuje prevádzkovateľovi uplatniť si daňovú úľavu, pokiaľ je kamenivo podliehajúce dani vyvezené alebo prepravené bez ďalšieho spracovania mimo územia Spojeného kráľovstva.

9 Článok 17 ods. 1 zákona v znení neskorších predpisov stanovuje:

,V tejto časti «kamenivo» označuje (s výnimkou článku 18 nižšie) kameň, štrk alebo piesok, ako aj všetky materiály, ktoré sú do nich dočasne primiešané alebo sú ich prirodzenou súčasťou.'

10 Článok 17 ods. 2 zákona stanovuje, že kamenivo sa nezdaňuje v štyroch prípadoch: ak výslovne nepodlieha dani; ak bolo predtým použité na stavebné účely; ak bolo už zdanené daňou z kameniva, alebo ak sa v deň nadobudnutia účinnosti zákona nenachádzalo na mieste, kde bolo vyťažené.

11 Článok 17 ods. 3 a 4 zákona v znení neskorších predpisov stanovuje niektoré prípady oslobodenia od dane.

12 Okrem toho článok 18 ods. 1, 2 a 3 zákona v znení neskorších predpisov stanovuje postupy oslobodené od dane a materiály, ktorých sa toto oslobodenie týka.

Správne konanie a konanie na vnútroštátnom súde

13 Listom z 24. septembra 2001 Komisia prijala [prvú] sťažnosť... dvoch podnikov, ktoré nie sú so žalobkyňou v žiadnom vzťahu a ktoré žiadali, aby ich identita nebola sprístupnená dotknutému členskému štátu v súlade s článkom 6 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 stanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339). Sťažovatelia v podstate uviedli, že vylúčenie niektorých materiálov z pôsobnosti AGL, oslobodenie vývozu od dane a odchýlky týkajúce sa Severného Írska predstavujú štátnu pomoc.

14 Listom z 20. decembra 2001 Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska oznámilo Komisii schému štátnej pomoci nazvanú ‚Postupné zavedenie dane z kameniva v Severnom Írsku‘.

15 Listom zo 6. februára 2002 Komisia oznámila tomuto členskému štátu zhrnutie prvej sťažnosti a vyzvala ho, jednak aby k nej predložil svoje pripomienky a jednak aby poskytol dodatočné informácie o AGL. Uvedený členský štát tak urobil listom z 19. februára 2002.

16 Dňa 11. februára 2002 žalobkyňa podala proti AGL žalobu na High Court of Justice... Odvolávala sa najmä na porušenie predpisov Spoločenstva v oblasti štátnej pomoci. Rozsudkom z 19. apríla 2002 zamietol High Court of Justice žalobu s tým, že povolil žalobkyni podať odvolanie na Court of Appeal... Po tom, ako [BAA] podala odvolanie, Court of Appeal nariadil prerušenie konania so zreteľom na podanie predmetnej žaloby na Súd prvého stupňa.

17 Žalobkyňa medzitým listom z 15. apríla 2002 doručila Komisii sťažnosť proti AGL... V podstate uviedla, že vylúčenie určitých materiálov z pôsobnosti AGL, ako aj oslobodenie vývozu od dane predstavujú štátnu pomoc. Pokiaľ ide o odchýlky týkajúce sa Severného Írska oznámené Spojeným kráľovstvom, tieto podľa žalobkyne nie sú zlučiteľné so spoločným trhom.

[Sporné] rozhodnutie

18 Dňa 24. apríla 2002 Komisia prijala rozhodnutie nevzniesť námietky proti AGL...

19 Dňa 2. mája 2002 bolo [sporné] rozhodnutie oznámené orgánmi Spojeného kráľovstva žalobkyni. Listom z 27. júna 2002 jej bolo formálne oznámené Komisiou.

20 Vo svojom rozhodnutí (odôvodnenie č. 43) Komisia uvádza, že daň neobsahuje prvky štátnej pomoci v zmysle článku 87 ods. 1 ES, keďže jej pôsobnosť je odôvodnená logikou a povahou daňového režimu. Okrem toho sa Komisia domnieva, že oslobodenie od dane priznané Severnému Írsku a oznámené Komisii je zlučiteľné so spoločným trhom.

21 Komisia pri opise pôsobnosti AGL v podstate zdôrazňuje, že táto daň sa bude vyberať z čistého kameniva, definovaného ako kamenivo získané prvou ťažbou z prírodných nálezísk nerastov, ktoré pozostáva, z úlomkov kameňov, piesku a štrku použiteľných v surovom stave alebo po mechanickej úprave, akou je drvenie, vymývanie a kalibrácia (odôvodnenia č. 8 a 9). Pokiaľ ide o materiály oslobodené od dane a sledované ciele, Komisia v odôvodneniach č. 11 až 13 [sporného] rozhodnutia uvádza:

„AGL sa nebude vyberať z materiálov, ktoré sú vedľajším produktom alebo odpadom z iných postupov. Podľa britských orgánov medzi tieto materiály patrí odpad z bridlice a kaolínu, hlušina, popol, škvara z vysokých pecí, odpad zo skla a kaučuku. AGL sa nebude týkať ani recyklovaného kameniva, do tejto kategórie patrí kameň, piesok a štrk, ktoré už boli predmetom aspoň jedného použitia (vo všeobecnosti v stavebníctve a vo verejných prácach).

Podľa britských orgánov vyňatie týchto materiálov z pôsobnosti AGL má za cieľ podporiť ich použitie ako stavebných materiálov a znížiť nadmernú ťažbu čistého kameniva na účel racionálneho využívania zdrojov.

Prvé návrhy britských orgánov sa opierajú o tvrdenie, že AGL umožní znížiť dopyt po čistom kamenive v priemere o 20 miliónov ton ročne, čo predstavuje v Spojenom kráľovstve ročný dopyt rádovo 230 až 250 miliónov ton.‘ [*neoficiálny preklad*]

22 Pokiaľ ide o posúdenie pôsobnosti AGL, [sporné] rozhodnutie v odôvodneniach č. 29 a 31 stanovuje:

„Komisia uvádza, že AGL sa bude vzťahovať len na obchodné využitie kameňa, piesku a štrku vo forme kameniva. Nebude sa týkať týchto materiálov, ak sa použijú na iné účely. AGL sa bude vyberať len z čistého kameniva. Nebude sa vzťahovať na kamenivo získané ako vedľajší produkt alebo odpad z iných postupov (sekundárne kamenivo) ani na recyklované kamenivo. V dôsledku toho sa Komisia domnieva, že AGL sa týka iba určitých odvetví a určitých podnikov. Uvádza preto, že je potrebné posúdiť, či pôsobnosť AGL je odôvodnená logikou a štruktúrou daňového systému.

... Spojené kráľovstvo v rámci samostatného určenia svojho vnútroštátneho daňového režimu vytvorilo AGL tak, aby zvýšila používanie recyklovaného kameniva alebo iných náhradných výrobkov namiesto čistého kameniva a podporila racionálne využitie čistého kameniva, získaného z neobnoviteľných

prírodných zdrojov. Vplyv ťažby kameniva na životné prostredie, ktorý sa Spojené kráľovstvo snaží obmedziť prostredníctvom AGL, zahŕňa hluk, prach, zásah do biodiverzity a vizuálnu degradáciu.' [*neoficiálny preklad*]

23 Komisia z toho v odôvodnení č. 32 usudzuje, že ‚AGL je špecifická daň s veľmi obmedzenou pôsobnosťou, ktorá je vymedzená členským štátom v závislosti od charakteristických vlastností dotknutého odvetvia‘ [*neoficiálny preklad*], a že ‚štruktúra a rozsah dane odrážajú rozdiel medzi ťažbou čistého kameniva, ktorá má nepriaznivé následky pre životné prostredie, a výrobou sekundárneho alebo recyklovaného kameniva, predstavujúcou významný prínos pre spracovanie kameňa, štrku a piesku získaného ťažbou, inou činnosťou alebo spracovaním zákonným spôsobom s rôznym účelom‘ [*neoficiálny preklad*].

24 Čo sa týka oslobodenia od dane kameniva vyvázaného bez ďalšieho spracovania na území Spojeného kráľovstva, [sporné] rozhodnutie v odôvodnení č. 33 stanovuje:

‚... takéto riešenie je odôvodnené skutočnosťou, že kamenivo môže byť v Spojenom kráľovstve oslobodené od dane, ak sa použije na spracovanie, ktoré je oslobodené od dane (napríklad výroba skla, plastov, papiera, hnojív a pesticídov). Vzhľadom na to, že britské orgány nemôžu dohliadať na použitie kameniva mimo územia Veľkej Británie, oslobodenie vývozu od dane je nutné v záujme právnej istoty vývozcov kameniva a zamedzenia znevýhodnenia vývozu kameniva, ktoré by inak mohlo byť oslobodené od dane na území Spojeného kráľovstva.‘ [*neoficiálny preklad*]

25 Komisia v odôvodnení č. 34 uvádza:

„Z povahy a zo všeobecnej štruktúry výberu tejto dane vyplýva, že sa neuplatní na sekundárne ani recyklované kamenivo. Zdanenie ťažby čistého kameniva povedie k poklesu ťažby primárneho kameniva, čerpania neobnoviteľných zdrojov a k zníženiu škodlivých následkov pre životné prostredie. Komisia sa preto domnieva, že výhody, ktoré môžu vzniknúť pre určité podniky vymedzením pôsobnosti AGL, sú odôvodnené povahou a všeobecnou štruktúrou daňového režimu.“ [*neoficiálny preklad*]

Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

- 3 BAA návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 12. júla 2002 podala žalobu smerujúcu k čiastočnému zrušeniu sporného rozhodnutia.
- 4 Uznesením z 28. novembra 2002 sa vyhovel návrhu Spojeného kráľovstva na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie.
- 5 Žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádzala po prvé porušenie článku 87 ods. 1 ES, po druhé nedostatok odôvodnenia, po tretie porušenie povinnosti Komisie začať konanie vo veci formálneho zisťovania a po štvrté nesplnenie povinností tejto inštitúcie v rámci predbežného preskúmania.

- 6 Hoci Komisia nevzniesla formálnu námietku neprípustnosti, spochybnila prípustnosť žaloby s odkazom na to, že žalobkyňa nebola sporným rozhodnutím „osobne“ dotknutá v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES.
- 7 Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom z dôvodov uvedených v bodoch 45 až 68 uvedeného rozsudku vyhlásil žalobu za prípustnú. Potom však zamietol prvý a druhý žalobný dôvod, ktoré boli preskúvané spoločne, a potom tretí a štvrtý žalobný dôvod z dôvodov uvedených v bodoch 104 až 156, 163 až 173 a 177 až 180 napadnutého rozsudku. Súd prvého stupňa teda zamietol žalobu v celom rozsahu.

Návrhy účastníkov konania v konaní o odvolaní

- 8 BAA navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol vzájomné odvolanie,

 - zrušil napadnutý rozsudok,

 - zrušil sporné rozhodnutie s výnimkou tej jeho časti, ktorá sa týka oslobodenia priznaného Severnému Írsku,

- zaviazal Komisiu a vedľajšieho účastníka konania na náhradu trov konania v oboch stupňoch.

9 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok a rozhodol, že žaloba bola neprípustná, alebo v prípade, že tomuto návrhu nevyhovie,

- zamietol odvolanie ako neprípustné a/alebo nedôvodné,

- zaviazal BAA na náhradu trov konania v oboch stupňoch.

10 Vláda Spojeného kráľovstva navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie ako celok.

O vzájomnom odvolaní

- 11 Keďže vzájomné odvolanie podané Komisiou sa týka prípustnosti žaloby, ktorú podala BAA na Súd prvého stupňa, pričom táto otázka predchádza otázkam týkajúcim sa veci samej uvedeným v hlavnom odvolaní, treba ju preskúmať ako prvú.

- 12 Komisia tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že vyhlásil žalobu za prípustnú. Tento dôvod vzájomného odvolania sa delí na dve časti.

O prvej časti dôvodu neprípustnosti

Argumentácia účastníkov konania

- 13 Podľa Komisie sa Súd prvého stupňa dopustil nesprávneho právneho posúdenia nezohľadnením toho, že AGL má povahu opatrenia so všeobecnou pôsobnosťou. Toto opatrenie zavádza daňový poplatok, ktorého podmienky sú formulované objektívnym a abstraktným spôsobom, a teda predstavuje normatívne opatrenie so všeobecnou pôsobnosťou, ktoré sa dotýka potenciálne neobmedzeného počtu hospodárskych subjektov v Spojenom kráľovstve.

- 14 Pokiaľ má opatrenie pomoci priamu a všeobecnú pôsobnosť, rozhodnutie, ktorým Komisia schvaľuje také opatrenie, má tiež všeobecnú pôsobnosť a v rozpore s tým, ako

rozhodol Súd prvého stupňa, ho teda nemožno považovať za akt dotýkajúci sa „osobne“ adresátov opatrenia alebo ich konkurentov v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES.

- 15 Komisia v tomto ohľade pripomína, že pokiaľ žalobkyňa ako v prejednávanej veci spochybňuje dôvodnosť rozhodnutia nevzniesť námietky, judikatúra podmieňuje prípustnosť tohto spochybnenia tým, že postavenie žalobkyne na trhu je podstatne ovplyvnené pomocou, ktorá je predmetom sporného rozhodnutia. Naopak, v prípade, že žalobkyňa zamýšľa spochybniť rozhodnutie o nezačatí konania vo veci formálneho zisťovania s cieľom chrániť svoje procedurálne práva zaručené článkom 88 ods. 2 ES, stačí na to, aby mohla spochybniť toto rozhodnutie, ak je „príslušnou stranou“ v zmysle posledného uvedeného ustanovenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 19. mája 1993, Cook/Komisia, C-198/91, Zb. s. I-2487, bod 23, a z 15. júna 1993, Matra/Komisia, C-225/91, Zb. s. I-3203, bod 17).
- 16 Pri overovaní toho, či je žalobkyňa osobne dotknutá, pokiaľ ide ako v prejednávanej veci o všeobecný režim pomoci, treba použiť prísnejšie kritérium, než je kritérium podstatného ovplyvnenia postavenia žalobkyne na trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 2. februára 1988, Kwekerij van der Kooy a i./Komisia, 67/85, 68/85 a 70/85, Zb. s. 219, bod 15; rozsudky Súdu prvého stupňa z 5. júna 1996, Kahn Scheepvaart/Komisia; T-398/94, Zb. s. II-477, body 39 až 41, ako aj z 11. februára 1999, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen a Hapag-Lloyd/Komisia, T-86/96, Zb. s. II-179, bod 45).
- 17 Komisia ďalej poznamenáva, že napriek všeobecnej povahe opatrenia sa Súd prvého stupňa v bodoch 58 až 66 napadnutého rozsudku opieral výlučne o údajné účinky AGL na konkurenčné postavenie troch členov BAA. Výber týchto troch členov nie je odôvodnený nijakou okolnosťou, ktorá by pre nich bola špecifická.

- 18 Členovia BAA okrem toho neboli jedinými podnikmi, ktoré znášali negatívne dôsledky tejto dane. Veľa iných podnikov bolo negatívne ovplyvnených AGL a vzhľadom na objektívnu a abstraktnú definíciu povinnosti platiť túto daň je počet dotknutých podnikov potenciálne neobmedzený. Rozhodnutie, ktorým sa povoľuje AGL, sa teda netýka osobne žiadneho z ovplyvnených podnikov.
- 19 Potvrdenie prístupu použitého Súdom prvého stupňa by malo značné systémové dôsledky spočívajúce v tom, že rozhodnutia Komisie týkajúce sa údajných opatrení pomoci so všeobecnou pôsobnosťou, predovšetkým vo forme daňových opatrení, by potom mohol napadnúť potenciálne neobmedzený počet osôb, v dôsledku čoho by pojem „osobne dotknutý“ v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES stratil akýkoľvek význam.
- 20 Pokiaľ ide o BAA, tá najskôr pripomína, že Súd prvého stupňa dospel k záveru, že spĺňa kritérium podstatného ovplyvnenia jej postavenia na dotknutom trhu. Súd prvého stupňa preto nemusel preskúmať, či okolnosť, že BAA je „príslušnou stranou“ v zmysle článku 88 ods. 2 ES, stačí na vyhlásenie žaloby za prípustnú, hoci predložila iné dôvody než dôvody založené na nesplnení povinnosti Komisie začať konanie vo veci formálneho zisťovania.
- 21 Podľa BAA sa Súd prvého stupňa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že nevzal do úvahy skutočnosť, že AGL má povahu opatrenia so všeobecnou pôsobnosťou. Judikatúra pri skúmaní prípustnosti žaloby o neplatnosť podanej konkurentom proti rozhodnutiu prijatému na základe článku 88 ods. 3 ES nerozlišuje, či má dotknuté opatrenie všeobecnú, alebo individuálnu povahu.

- 22 Okrem toho okolnosť, či má opatrenie pomoci povahu opatrenia so všeobecnou pôsobnosťou, alebo povahu individuálneho rozhodnutia, by síce mohla predstavovať kritérium prípustnosti žaloby podanej jedným z príjemcov tejto pomoci, to však neplatí v prípade, keď ide o žalobu podanú konkurentom. Povaha opatrenia pomoci nemá vplyv na počet ovplyvnených konkurentov ani na spôsob, akým sú ovplyvnení. Podľa BAA teda „individuálna“ dotácia vyplatená určenému podniku môže ovplyvniť bližšie neurčený počet konkurentov, ktorí môžu byť všetci ovplyvnení ako konkurenti.
- 23 Už citované rozsudky Kwekerij van Van der Kooy a i./Komisia a Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen a Hapag-Lloyd/Komisia sú zjavne irelevantné, keďže v nich išlo o žaloby podané potenciálnymi príjemcami proti rozhodnutiam podľa článku 88 ods. 2 ES. V už citovanom rozsudku Kahn Scheepvaart/Komisia sa účinky opatrenia pomoci na konkurenčné postavenie žalobkyne nepreukázali, zatiaľ čo v prejednávanej veci Súd prvého stupňa konštatoval, že účinky dotknutého opatrenia na konkurenčné postavenie členov BAA sú podstatné.

Posúdenie Súdny dvorom

- 24 Prvou časťou tohto dôvodu vzájomného odvolania Komisia spochybňuje posúdenie uskutočnené Súdnom prvým stupňom, pokiaľ ide o prípustnosť žaloby, v tom, že Súd prvého stupňa dospel k záveru, že sporné rozhodnutie sa BAA dotýka „osobne“ v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES, hoci všeobecná pôsobnosť tohto rozhodnutia mala viesť Súd prvým stupňom k záveru, že BAA ním osobne dotknutá nebola.

- 25 Podľa článku 230 štvrtého odseku ES môže fyzická alebo právnická osoba podať žalobu proti rozhodnutiu určenému inej osobe iba vtedy, keď sa jej toto rozhodnutie priamo a osobne dotýka.
- 26 Podľa ustálenej judikatúry môžu iné osoby ako tie, ktorým je rozhodnutie určené, tvrdiť, že sa ich rozhodnutie osobne dotýka, iba vtedy, keď sa ich dotýka na základe ich určitých osobitných vlastností alebo na základe okolnosti, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené (pozri najmä rozsudky z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, Zb. s. 197, s. 223; z 19. mája 1993, Cook/Komisia, už citovaný, bod 20; z 15. júna 1993, Matra/Komisia, už citovaný, bod 14; z 13. decembra 2005, Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, Zb. s. I-10737, bod 33, ako aj z 11. septembra 2008, Nemecko a i./Kronofrance, C-75/05 P a C-80/05 P, Zb. s. I-6619, bod 36).
- 27 Keďže prejednávané odvolanie sa týka rozhodnutia Komisie vo veci štátnej pomoci, je namieste zdôrazniť, že v rámci konania o preskúmaní štátnej pomoci upraveného článkom 88 ES treba rozlišovať medzi predbežnou fázou zisťovania pomoci podľa článku 88 ods. 3 ES, ktorá slúži len na to, aby si Komisia mohla urobiť prvý názor o čiastočnej alebo úplnej zlučiteľnosti predmetnej pomoci, a fázou zisťovania pomoci podľa článku 88 ods. 2 ES. Len v tejto fáze, ktorá má Komisiu umožniť získať úplné informácie o všetkých údajoch veci, upravuje Zmluva povinnosť Komisie poskytnúť účastníkom možnosť predložiť svoje pripomienky (pozri rozsudky Cook/Komisia, už citovaný, bod 22; Matra/Komisia, už citovaný, bod 16; z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's Francúzsko, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 38; Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, už citovaný, bod 34, ako aj Nemecko a i./Kronofrance, už citovaný, bod 37).

- 28 Z toho vyplýva, že pokiaľ Komisia bez začatia zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES konštatovala rozhodnutím založeným na odseku 3 tohto článku, že pomoc je zlučiteľná so spoločným trhom, osoby, v ktorých prospech je táto procesná záruka stanovená, môžu presadiť jej dodržanie, len keď majú možnosť toto rozhodnutie napadnúť na súde Spoločenstva. Z týchto dôvodov vyhlasuje súd Spoločenstva žalobu o zrušenie takéhoto rozhodnutia podanú dotknutou osobou v zmysle článku 88 ods. 2 ES za prípustnú, keď chce žalobca podaním žaloby zachovať svoje procesné práva, ktoré má podľa posledného uvedeného ustanovenia (rozsudky Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, už citovaný, bod 35 a citovaná judikatúra, ako aj Nemecko a i./Kronofrance, už citovaný, bod 38).
- 29 Súdny dvor mal príležitosť spresniť, že týmito dotknutými osobami sú osoby, podniky alebo združenia, ktorých záujmy môžu byť dotknuté poskytnutím pomoci vo svojich záujmoch, t. j. najmä podniky konkurujúce príjmom tejto pomoci a obchodné združenia (rozsudky Komisia/Sytraval a Brink's Francúzsko, už citovaný, bod 41; Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, už citovaný, bod 36, ako aj Nemecko a i./Kronofrance, už citovaný, bod 39).
- 30 Ak však žalobca spochybňuje dôvodnosť rozhodnutia, ktorým bola posúdená táto pomoc, samotná skutočnosť, že sa môže považovať za „dotknutú osobu“ v zmysle článku 88 ods. 2 ES, nemôže stačiť na uznanie prípustnosti žaloby. Žalobca teda musí dokázať, že má osobitné postavenie v zmysle už citovaného rozsudku Plaumann/Komisia. Je to tak najmä vtedy, ak je žalobcovo postavenie na trhu podstatne ovplyvnené pomocou, ktorá je predmetom sporného rozhodnutia (rozsudky z 28. januára 1986, Cofaz a i./Komisia, 169/84, Zb. s. 391, body 22 až 25; Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, už citovaný, bod 37, ako aj Nemecko a i./Kronofrance, už citovaný, bod 40).
- 31 V rozpore s názorom Komisie nemôže všeobecná pôsobnosť sporného rozhodnutia, ktorá vyplýva z toho, že jeho predmetom je povolenie daňového režimu, ktorý sa

vzťahuje na kategóriu všeobecne a abstraktne definovaných hospodárskych subjektov, zabrániť uplatneniu už citovanej judikatúry.

- 32 Súdny dvor opakovane rozhodol, že skutočnosť, že akt má na základe svojej povahy a pôsobnosti všeobecný charakter v tom, že sa vo všeobecnosti uplatní na zúčastnené hospodárske subjekty, nevylučuje, že by sa mohol osobne týkať niektorých z nich (pozri najmä rozsudky z 18. mája 1994, Codorníu/Rada, C-309/89, Zb. s. I-1853, bod 19, ako aj z 22. júna 2006, Belgicko a Forum 187/Komisia, C-182/03 a C-217/03, Zb. s. I-5479, bod 58).
- 33 Pokiaľ ide o prípustnosť žaloby o neplatnosť proti všeobecnému režimu pomoci, Súdny dvor nedávno predovšetkým rozhodol, že združenie založené na presadzovanie kolektívnych záujmov jednej kategórie osôb podliehajúcich súdnej právomoci, ktoré sa domáha dosiahnuť zrušenie napadnutého rozhodnutia z meritórnych dôvodov, sa môže považovať za osobne dotknuté, pokiaľ „je postavenie jeho členov na trhu podstatným spôsobom ovplyvnené“ systémom pomoci, ktorý je predmetom napadnutého rozhodnutia (pozri rozsudok Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, už citovaný, bod 70).
- 34 Navyše, ako uviedol generálny advokát v bodoch 40 až 43 svojich návrhov, tvrdenie Komisie, že pokiaľ sa sporné rozhodnutie týka všeobecného režimu pomoci, musí sa použiť prísnejšie kritérium, než je kritérium podstatného ovplyvnenia postavenia na dotknutom trhu, nemožno z rozsudkov citovaných Komisiou vyvodiť.
- 35 Z vyššie uvedeného vyplýva, že bez ohľadu na to, či má dotknuté opatrenie pomoci individuálnu, alebo všeobecnú povahu, pokiaľ žalobca spochybňuje dôvodnosť rozhodnutia o posúdení pomoci ako takého, musí preukázať, že má „osobitné postavenie“ v zmysle už citovaného rozsudku Plaumann/Komisia, čo platí predovšet-

kým vtedy, ak je postavenie žalobcu na dotknutom trhu podstatne ovplyvnené pomocou, ktorá je predmetom sporného rozhodnutia.

- 36 Súd prvého stupňa teda tým, že požadoval, aby sa preukázalo, že postavenie BAA na dotknutom trhu bolo podstatne ovplyvnené prijatím sporného rozhodnutia, správne uplatnil judikatúru pripomenutú v bode 30 tohto rozsudku.
- 37 Súd prvého stupňa totiž v bode 54 napadnutého rozsudku konštatoval, pričom Komisia mu v tomto bode neodporovala, že BAA sa neuspokojila so spochybnením odmietnutia Komisie začať konanie vo veci formálneho zisťovania, ale spochybnila aj dôvodnosť sporného rozhodnutia.
- 38 Súd prvého stupňa tiež postupoval správne, keď pri overovaní splnenia podmienky, podľa ktorej dotknutý podnik musí byť osobne ovplyvnený v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES, skúmal, či BAA uviedla relevantné dôvody, pre ktoré AGL môže podstatne ovplyvniť postavenie aspoň jedného z jej členov na trhu s kamenivom.
- 39 Hoci Komisia tvrdí opak, platí, ako správne uviedol Súd prvého stupňa v bode 47 napadnutého rozsudku, že žaloba podaná združením, ktoré koná v mene jedného alebo viacerých svojich členov oprávnených podať prípustnú žalobu, je prípustná (pozri v tomto zmysle najmä uznesenie z 18. decembra 1997, Sveriges Betodlares a Henrikson/Komisía, C-409/96 P, Zb. s. I-7531, body 46 a 47).

- 40 Treba teda odmietnuť aj výhradu Komisie založenú na tom, že došlo k svojvoľnému a neodôvodnenému výberu troch členov BAA, ktorých konkurenčné postavenie sa zohľadnilo pri skúmaní toho, či má byť odvolateľka považovaná za „osobne“ dotknutú v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES.
- 41 Vzhľadom na vyššie uvedené treba prvú časť dôvodu neprípustnosti predloženého Komisiou zamietnuť.

O druhej časti dôvodu neprípustnosti

Argumentácia účastníkov konania

- 42 Komisia tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že správne nepreskúmal, či bolo konkurenčné postavenie členov BAA dotknuté podstatným spôsobom, keďže k záveru, že táto podmienka bola splnená, došiel na základe izolovaných informácií a bez zohľadnenia celkovej situácie na trhu.
- 43 Pokiaľ ide o tri podniky, na ktoré sa odvoláva BAA, Súd prvého stupňa v každom prípade uviedol, že určitá časť ich výroby podlieha AGL a že zdaňované výrobky sú v konkurenčnom vzťahu s inými, nezdaňovanými výrobkami. Súd prvého stupňa však neuviedol dôvody, pre ktoré je v prípade dotknutých podnikov „podstatne ovplyvnené

ich konkurenčné postavenie“ v zmysle judikatúry. Súd prvého stupňa predovšetkým neuviedol dôsledky tejto konkurencie z hľadiska ceny, trhového podielu alebo ziskovosti podnikov v rozpore s požiadavkami vyplývajúcimi z judikatúry, podľa ktorých sa podnik nemôže odvolávať len na svoje postavenie konkurenta vo vzťahu k podniku, ktorý je príjemcom pomoci, ale okrem toho musí preukázať, že sa nachádza v situácii, ktorá ho individualizuje obdobným spôsobom ako adresáta rozhodnutia.

44 Podľa Komisie je možné, že časť trhu s výrobkami podliehajúcimi AGL klesne v pomere k ostatným výrobkom a odvetviam, a nie je vylúčené, že taký celkový pokles trhového podielu môže postihnúť ktorýkoľvek podnik v Spojenom kráľovstve, ktorý vyrába kamenivo. Ide však o účinok na celé odvetvie, ktorý nie je vyvolaný konkrétnou okolnosťou, ktorá by bola špecifická pre určitý podnik v porovnaní s inými podnikmi dotknutého odvetvia. Z týchto dôvodov je výklad Súdu prvého stupňa, podľa ktorého môže byť určitý podnik podstatne ovplyvnený, hoci jeho postavenie nie je vôbec odlišné od postavenia viacerých iných podnikov, nezlučiteľný s tým, ako článok 230 štvrtý odsek ES vykladá Súdny dvor.

45 BAA tvrdí, že aj keby sa prípustnosť v prejednávanej veci riadila prísnejším kritériom podstatného ovplyvnenia postavenia žalobkyne na dotknutom trhu, ktoré Súd prvého stupňa použil, dospel Súd prvého stupňa k správne mu záveru, že členovia žalobkyne sú podstatne ovplyvnení. BAA poskytla presné informácie o účinkoch AGL na konkurenčné postavenie niektorých svojich členov a Súd prvého stupňa sa o tieto spravenia opieral pri svojom závere, že konkurenčné postavenie členov BAA bolo podstatne ovplyvnené. Posúdenie vykonané Súdom prvého stupňa je skutkovou otázkou, ktorá nepodlieha preskúmaniu Súdnym dvorom v rámci konania o odvolaní.

Posúdenie Súdnym dvorom

⁴⁶ Druhou časťou tohto dôvodu neprípustnosti Komisia spochybňuje analýzu, na základe ktorej Súd prvého stupňa dospel k záveru, že došlo k podstatnému ovplyvneniu postavenia žalobkyne na trhu. Komisia Súdu prvého stupňa v podstate vytýka, že neuviedol dôvody, pre ktoré je podstatne ovplyvnené konkurenčné postavenie dotknutých podnikov, a predovšetkým že v rozpore s požiadavkami vyplývajúcimi z judikatúry, podľa ktorej sa podnik nemôže odvolávať len na svoje postavenie konkurenta vo vzťahu k podniku, ktorý je príjemcom pomoci, neuviedol dôsledky tejto konkurencie z hľadiska ceny, trhového podielu alebo ziskovosti podnikov.

⁴⁷ Treba uviesť, že pokiaľ ide o určenie, či došlo k „podstatnému ovplyvneniu postavenia“ žalobkyne na dotknutom trhu, Súdny dvor mal príležitosť spresniť, že samotná okolnosť, že nejaký akt môže mať určitý vplyv na súťažné vzťahy na relevantnom trhu a že dotknutý podnik sa nachádzal v súťažnom vzťahu s podnikom, ktorý mal z tohto aktu prospech, nemôže v nijakom prípade stačiť na to, aby mohol byť daný podnik považovaný za osobne dotknutý týmto aktom (pozri najmä rozsudok z 22. novembra 2007, Španielsko/Lenzing, C-525/04 P, Zb. s. I-9947, bod 32).

⁴⁸ Podnik sa teda nemôže odvolávať iba na svoje postavenie ako konkurenta vo vzťahu k podniku príjemcovi, ale okrem toho musí preukázať, že sa nachádza v situácii, ktorá ho individualizuje obdobným spôsobom ako adresáta rozhodnutia (pozri najmä rozsudok Španielsko/Lenzing, už citovaný, bod 33).

49 V prejednávanej veci sa Súd prvého stupňa v rozpore s tvrdeniami Komisie neobmedzil na konštatovanie, že medzi členmi BAA a podnikmi, ktoré nepodliehajú AGL, existuje bežný súťažný vzťah.

50 Z bodov 55 až 62 napadnutého rozsudku totiž vyplýva, že Súd prvého stupňa sa predtým, než v bode 63 tohto rozsudku dospel k záveru, že sporné štátne opatrenie môže ovplyvniť konkurenčné postavenie niektorých jej členov a že „ide o podstatné ovplyvnenie“, opieral o nasledujúce skutočnosti:

- cieľom AGL je presunúť časť dopytu po čistom kamenive smerom k iným výrobkom, ktoré sú oslobodené od dane na podporu ich používania ako kameniva a na obmedzenie používania čistého kameniva. Podľa názorov britských orgánov prevzatých v spornom rozhodnutí, ktoré neboli spochybnené, uvedená daň umožní znížiť dopyt po čistom kamenive v priemere zhruba o 8 až 9 % ročne (bod 55 napadnutého rozsudku),
- podľa údajov, ktorých presnosť nebola spochybnená ani Komisiou, ani vládou Spojeného kráľovstva, niektorí členovia BAA, najmä Torrington Stone, Sherburn Stone Co. Ltd a Cloburn Quarry, sú v priamej konkurencii s výrobcami materiálov oslobodených od dane, ktorí sa stali konkurencieschopnými vďaka zavedeniu AGL (bod 58 napadnutého rozsudku),
- Torrington Stone, prevádzkujúci kameňolom v Devone, vyrábal nebrúsený stavebný kameň a obkladový kameň, predávané z kameňolomu v priemere za [dôverný] GBP za tonu, ako aj brúsený stavebný kameň, predávaný z kameňolomu v priemere za [dôverný] GBP za tonu. Tieto výrobky predstavujú 3 až 5 % objemu vyťaženej kameňa. Zvyšných 95 % tvoria sekundárne alebo vedľajšie produkty,

zložené v predmetnej veci z bežnej navážky (predávanej z kameňolomu v priemere za [dôverné] GBP za tonu) a z drvenej navážky (predávanej z kameňolomu v priemere za [dôverné] GBP za tonu). Iba brúsený stavebný kameň nepodlieha AGL. Pred zavedením AGL boli navážky predávané v okruhu 50 kilometrov. Po zavedení predmetnej dane sú v tejto oblasti predávané v konkurencii so sekundárnymi materiálmi pochádzajúcimi najmä z kaolínových lomov vzdialených viac ako 80 kilometrov, ktoré nepodliehajú AGL (bod 59 napadnutého rozsudku),

- Sherburn Stone Co. Ltd, prevádzkujúci najmä kameňolom v Bartone v Yorkshire, vyrábala materiály s lepšimi technickými vlastnosťami, určené na výrobu vysoko odolného betónu. Tieto výrobky, ktoré tvoria asi 50 % vyťaženého kameňa a ktorých priemerná predajná cena z kameňolomu je [dôverné] GBP za tonu, podliehajú AGL. Zo zvyšných 50 % vyťaženého kameňa vyrába Sherburn Stone Co. Ltd jemné uhlie a ílovité zvyšky, používané ako navážka a predávané z kameňolomu v priemere za [dôverné] GBP za tonu. Po zavedení AGL sa predaj uvedených odvodených výrobkov stal čoraz zložitejším a ich zásoby nezávládnuteľnými (bod 60 napadnutého rozsudku),

- Cloburn Quarry, prevádzkujúci kameňolom v Škótsku, zameriaval svoju výrobu na kamenivo vysokej kvality, aby mohol znášať vyššie dopravné náklady. Všetky jeho výrobky podliehajú AGL. Červený štrk a žula s dobrými technickými vlastnosťami, získavané týmto podnikom a používané najmä ako záťaž alebo vo vysoko odolnom betóne a v kombinácii s asfaltom, sa predávajú z kameňolomu za priemernú cenu [dôverné] GBP za tonu, nie sú v konkurencii s materiálmi nepodliehajúcimi dani, získanými ako vedľajší produkt pri ťažbe kaolínu a bridlice. Naopak, 25 % odvodených výrobkov získaných v kameňolome Cloburn Quarry a pozostávajúcich najmä z jemného uhlia, ktoré sú predávané z kameňolomu za priemernú cenu [dôverné] GBP za tonu a slúžia ako navážka, sú v konkurencii s materiálmi nepodliehajúcimi dani (bod 61 napadnutého rozsudku),

- činnosť týchto podnikov na trhu kameniva nie je iba okrajová vo vzťahu k ich hlavnej činnosti a z vyššie uvedených číselných údajov vyplýva, že obchodovanie s odvodenými výrobkami, ako je kamenivo, predstavuje pomerne významnú časť činnosti uvedených podnikov (bod 62 napadnutého rozsudku).

51 Súd prvého stupňa rovnako oprel svoj záver, že sporné štátne opatrenie mohlo v rozsahu, v akom sa týka oslobodenia vývozu od dane, ovplyvniť konkurenčné postavenie niektorých jej členov a že toto ovplyvnenie je podstatné, o tieto skutočnosti:

- BAA tvrdí, že toto oslobodenie má negatívny vplyv na konkurenčné postavenie jej členov, ktorí vyvážajú len v malej miere alebo nevyvážajú, v porovnaní s ich významnejšími konkurentmi na trhu v Spojenom kráľovstve. Oslobodenie vývozu od dane poskytuje jej konkurentom, najmä prevádzkovateľovi kameňolomu v Glensande, z ktorého pochádza viac ako 90 % vyváženého kameniva, vyrovnanie strát odrážajúce sa na cene výrobkov uvedených na trh v Spojenom kráľovstve. Členovia žalobkyne sú naopak vedení k predaju svojho zdaneného kameniva so stratou a k tomu, aby preniesli náklady daňového zaťaženia na všetky svoje výrobky (bod 65 napadnutého rozsudku),

- konkurenčné postavenie aspoň jedného z členov BAA môže byť podstatne ovplyvnené oslobodením vývozu od dane, keďže žalobkyňa tvrdí, čo nespochybnila Komisia ani vedľajší účastník konania, že na trhu žuly s dobrými technickými vlastnosťami používanej najmä ako záťaž pre železničné trate (podliehajúcej AGL) je Cloburn Quarry v priamom konkurenčnom vzťahu s kameňolomom v Glensande, ktorý sa rovnako ako kameňolom prevádzkovaný Cloburn Quarry nachádza

v Škótsku. Ako však uvádza BAA vo svojej replike bez toho, aby to ostatní účastníci konania spochybnili, kameňolom v Glensande vyváža 50 % svojej výroby. Oslobodenie vývozu materiálov s horšími technickými vlastnosťami poskytuje podniku prevádzkujúcemu tento kameňolom konkurenčnú výhodu na trhu kameniva s dobrými technickými vlastnosťami v Škótsku, keďže — na rozdiel od Cloburn Quarry, ktorý predáva so stratou kamenivo s horšími technickými vlastnosťami v Spojenom kráľovstve a táto strata sa odráža na cene materiálov s dobrými technickými vlastnosťami — celková výška AGL, ktorú má kameňolom v Glensande preniesť na svojich klientov na vnútornom trhu, je pomerne znížená o polovicu vo vzťahu k dani, ktorú prenášajú nevyvážajúci konkurenti (bod 66 napadnutého rozsudku).

52 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Súd prvého stupňa sa vôbec neobmedzil na preukázanie toho, že medzi členmi BAA a podnikmi nepodliehajúcimi predmetnej dani existuje len súťažný vzťah, ale skutočne skúmal, či sporné štátne opatrenie môže ovplyvniť konkurenčné postavenie niektorých jej členov a či je toto ovplyvnenie podstatné.

53 Na rozdiel od tvrdenia Komisie z judikatúry Súdneho dvora nevyplýva, že také osobitné postavenie, aké odlišuje „iný subjekt než adresátov rozhodnutia“ v zmysle už citovaného rozsudku Plaumann/Komisia od všetkých ostatných hospodárskych subjektov, musí nevyhnutne vyplývať zo skutočností, akými sú podstatné zníženie obratu, nezanedbateľné finančné straty, ako aj značné zníženie podielu na trhu po poskytnutí danej štátnej pomoci. Poskytnutie štátnej pomoci môže narušiť konkurenčné postavenie subjektu aj inými spôsobmi, najmä spôsobením ušlého zisku alebo menej priaznivého vývoja, ako by bol v prípade neexistencie takej pomoci. Aj intenzita takeého narušenia môže byť rozdielna, v závislosti od viacerých faktorov, akými sú najmä štruktúra dotknutého trhu alebo povaha dotknutej pomoci. Preukázanie podstatného narušenia postavenia konkurenta na trhu nemôže byť teda obmedzené len na prítomnosť určitých

skutočností svedčiacich o znížení jeho obchodnej alebo finančnej výkonnosti (rozsudok Komisia/Lenzing, už citovaný, body 34 a 35).

- 54 Komisia ďalej Súdu prvého stupňa vytýka, že dospel k záveru, že BAA bola podstatne ovplyvnená, hoci jej postavenie vôbec nie je odlišné od postavenia mnohých iných podnikov, zatiaľ čo mal, pokiaľ ide o taký všeobecný režim pomoci, o aký ide v prejednávanej veci, uplatniť na preukázanie účinku na konkurenčné postavenie žalobkyne prísnejšie kritérium.
- 55 Ako však bolo uvedené v bode 35 tohto rozsudku, z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že bez ohľadu na to, či má dotknuté opatrenie pomoci individuálnu, alebo všeobecnú povahu, pokiaľ žalobca spochybňuje dôvodnosť rozhodnutia o posúdení pomoci ako takého, musí preukázať, že má „osobitné postavenie“ v zmysle už citovaného rozsudku Plaumann/Komisia, čo platí predovšetkým vtedy, ak je postavenie žalobcu na trhu podstatne ovplyvnené pomocou, ktorá je predmetom sporného rozhodnutia (pozri najmä rozsudok Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, už citovaný, bod 70).
- 56 Ak sa také ovplyvnenie preukáže, okolnosť, že neurčitý počet iných konkurentov sa môže prípadne odvolávať na obdobnú ujmu, nie je prekážkou prípustnosti žaloby podanej žalujúcim podnikom. Ako navyše uviedol generálny advokát v bode 65 svojich návrhov, výslovným cieľom AGL je priamo ovplyvniť štruktúru dotknutého trhu presunutím častí dopytu po čistom kamenive smerom k náhradným výrobkom, takže konkrétnym cieľom tejto dane je ovplyvniť konkurenčné postavenie podnikov pôsobiacich na tomto trhu.

- 57 Súd prvého stupňa sa teda nedopustil nesprávneho právneho posúdenia pri skúmaní podmienky týkajúcej sa osobného dotknutia odvolateľky.
- 58 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba druhú časť dôvodu neprípustnosti zamietnuť. Vzájomné odvolanie preto treba zamietnuť v celom rozsahu.

O hlavnom odvolaní

- 59 BAA uvádza na podporu svojho odvolania šesť dôvodov. Vytyka Súdu prvého stupňa, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia:
- tým, že posúdil existenciu štátnej pomoci neobjektívne,
 - tým, že neuplatnil správnu „mieru preskúmania“,
 - tým, že nesprávne posúdil „povahu a všeobecnú štruktúru“ AGL,
 - pokiaľ ide o oslobodenie vývozu od dane,

- tým, že potvrdil, že Komisia nemala povinnosť začať konanie vo veci formálneho zisťovania,

- tým, že dospel k záveru, že sporné rozhodnutie bolo dostatočne odôvodnené.

O prvom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom posúdení existencie štátnej pomoci

- ⁶⁰ BAA uvádza na podporu tohto odvolacieho dôvodu tri výhrady. Najskôr uvádza, že predovšetkým z bodu 117 napadnutého rozsudku vyplýva, že Súd prvého stupňa nepoužil objektívny pojem štátna pomoc. Ďalej tvrdí, že Súd prvého stupňa v bodoch 120 a 121 tohto rozsudku konal nesprávne, keď odlišil prejednávajúcu vec od skutkových okolností vo veci, ktorá viedla k rozsudku z 8. novembra 2001, *Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* (C-143/99, Zb. s. I-8365). Nakoniec uvádza, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že uznal, že ekodaň nie je selektívna, pokiaľ zasahuje konkrétne odvetvie, hoci pritom nedisponoval presnou definíciou tohto odvetvia.

O prvej a druhej časti prvého odvolacieho dôvodu

- ⁶¹ Vzhľadom na to, že prvá a druhá časť prvého odvolacieho dôvodu spolu úzko súvisia, treba ich preskúmať spoločne.

— Argumentácia účastníkov konania

- 62 BAA sa domnieva, že Súd prvého stupňa posúdil existenciu štátnej pomoci neobjektívne. Podľa ustálenej judikatúry daňové opatrenie uplatňované selektívne na odvetvia, ktoré sú z hľadiska sledovaného cieľa porovnateľné, treba považovať za štátnu pomoc (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. júna 1999, Belgicko/Komisia, C-75/97, Zb. s. I-3671, bod 31).
- 63 Okolnosť, že daňové opatrenie sleduje ciele všeobecnej politiky, nie je prekážkou kvalifikácie tohto opatrenia ako štátnej pomoci. Rozdielne prístupy, ktoré zakladá ekodaň, preto nemožno považovať za štátnu pomoc len za podmienky, že sú odôvodnené ekologickou logikou vlastnou tejto dani.
- 64 Podľa BAA však Súd prvého stupňa použil v bode 117 napadnutého rozsudku odlišný prístup, ktorý bol potvrdený v bodoch 115 a 128 toho istého rozsudku, z ktorého vyplýva, že o selektívny prístup nejde vtedy, keď členský štát zavedie ekodane v niektorých odvetviach alebo na určité tovary alebo služby, ale nezavedie tieto ekodane na všetky podobné činnosti s porovnateľným vplyvom na životné prostredie alebo vo všetkých odvetviach prevádzkovania kameňolomov a baní, ktoré majú „rovnaký dopad“ na životné prostredie.
- 65 Inak povedané, Súd prvého stupňa výslovne vyhlásil, že podniky podliehajúce dani a podniky, ktoré jej nepodliehajú, sa nachádzajú z hľadiska cieľa ochrany životného prostredia sledovaného predmetným opatrením v porovnateľnej situácii, nedospel však k záveru, že tieto rozdiely vedú k selektívnemu prístupu a štátnej pomoci, a to aj napriek tomu, že ako Súd prvého stupňa uviedol v bode 128 napadnutého rozsudku, táto voľba je odôvodnená potrebou chrániť medzinárodnú konkurencieschopnosť určitých odvetví.

- 66 Súd prvého stupňa sa okrem toho dopustil v bodoch 120 a 121 napadnutého rozsudku nesprávneho právneho posúdenia tým, že odlišil prejednávajúcu vec od skutkových okolností vo veci, ktorá viedla k už citovanému rozsudku Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, ktorý sa týkal zníženia dane zo spotreby elektriny a zemného plynu priznaného niektorým podnikom.
- 67 BAA v tomto ohľade tvrdí, že záleží len na účinku daňového opatrenia a že neexistuje rozdiel medzi oslobodením od všeobecne definovanej dane a vylúčením z pôsobnosti prísne vymedzenej dane. Účinok je rovnaký v tom, že uprednostňuje niektoré podniky alebo niektoré výroby.
- 68 Odvolateľka na podporu svojej argumentácie zopakovala, že kameňolomy a bane, ktoré ťažia materiály, ako sú bridlica, kaolín, ball clay, čierne uhlie a hnedé uhlie, boli vylúčené z pôsobnosti AGL práve s cieľom chrániť ich medzinárodnú konkurencieschopnosť.
- 69 Komisia a vláda Spojeného kráľovstva túto kritiku odmietajú.
- 70 Tvrdenie, že daňové opatrenie uplatňované selektívne na porovnateľné odvetvia treba považovať za „štátnu pomoc“, podľa nich nepotvrďuje ani bod 31 už citovaného rozsudku Belgicko/Komisia, ani judikatúra vo všeobecnosti. Taká ekodaň, akou je AGL, podľa nich ukladá niektorým podnikom mimoriadnu povinnosť, pričom nie je pravda, že priznáva niektorým podnikom selektívnu výhodu, ale skôr znevýhodňuje výrobcov kameniva. Všetky ostatné podniky zo Spojeného kráľovstva, ktoré nie sú výrobcami kameniva, tejto dani podľa nich nepodliehajú, takže uvedená „výhoda“ nie je v žiadnom zmysle slova selektívna.

- 71 Podľa vlády Spojeného kráľovstva sa ekodaň odlišuje od opatrenia daňového zvýhodnenia v tom, že ukladá mimoriadnu povinnosť určitému odvetviu, zatiaľ čo opatrenie daňového zvýhodnenia poskytuje selektívnu výhodu, ktorá sa vymyká zo systému zvyčajného daňového zaťaženia podnikov.
- 72 Súd prvého stupňa konštatoval, že uvádzané rozpory sú odôvodnené logikou a cieľmi AGL, ako ich vymedzilo Spojené kráľovstvo. Komisii neprináleží nahrádzať členský štát v tom, ako definuje ciele ochrany životného prostredia, ktoré sa majú uskutočňovať prostredníctvom takého autonómneho daňového opatrenia, ako je ekodaň.
- 73 V rozpore s tvrdením BAA Súd prvého stupňa v bode 117 napadnutého rozsudku nezavádza neobjektívny pojem štátna pomoc, ale pripomína v tomto bode predovšetkým obsah článku 6 ES, v ktorom sa uvádza, že požiadavky ochrany životného prostredia musia byť začlenené v politikách Spoločenstva stanovených v článku 3 ES, ktorý zahŕňa aj politiku hospodárskej súťaže.
- 74 Komisia dodáva, že v rozpore s tvrdením BAA sa Súd prvého stupňa v bode 115 napadnutého rozsudku nesnažil odôvodniť oslobodenie od AGL, ktoré sa vzťahuje na niektoré výrobky alebo podniky, ktoré mali podľa cieľov sledovaných predmetným daňovým opatrením podliehať tejto dani. Súd prvého stupňa sa skôr odvoláva na výsadné právo každého členského štátu určiť za súčasného stavu práva Spoločenstva prioritné ciele, ktoré hodlá uskutočňovať v oblasti ochrany životného prostredia prostredníctvom zavedenia ekodaní.
- 75 Komisia v odpovedi na kritiku formulovanú BAA vo vzťahu k bodu 128 napadnutého rozsudku poznamenáva, že otázka, či nejaké opatrenie predstavuje štátnu pomoc, musí byť skúmaná na základe účinkov tohto opatrenia, a nie na základe jeho dôvodov alebo

cieľov. Odvolateľka okrem toho prehliada aj skutočnosť, že daň je skôr nevýhodou než výhodou, čo je dôvod, pre ktorý členské štáty majú v zásade aj naďalej možnosť neuložiť svojim podnikom mimoriadne daňové povinnosti.

76 Súd prvého stupňa okrem toho postupoval správne, keď odlíšil prejednávajúcu vec od veci, ktorá viedla k už citovanému rozsudku *Adria-Wien Pipeline* a *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*. Predovšetkým vzhľadom na ciele ochrany životného prostredia sledované opatrením, ktoré bolo predmetom uvedenej veci, nemohlo byť zníženie predmetnej dane, ktoré sa obmedzovalo na výrobné odvetvia s vylúčením odvetvia služieb, odôvodnené povahou alebo všeobecnou štruktúrou systému.

77 Takýto rozpor v prejednávanej veci neexistuje. Hoci v prejednávanej veci bolo nesporné, že ťažba čierneho alebo hnedého uhlia môže mať určité účinky aj na životné prostredie, nie je možné tvrdiť, že tieto účinky sú zhodné s účinkami ťažby kameniva, a teda že nevyhnutne vyžadujú rovnaké daňové zaťaženie. Vylúčenie takých činností z rozsahu pôsobnosti tejto dane je v súlade s jej všeobecnou štruktúrou.

78 Vláda Spojeného kráľovstva dodáva, že v už citovanom rozsudku *Adria-Wien Pipeline* a *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* išlo o selektívne oslobodenie od ekodane, ktorá by sa inak mala uplatniť. Povedané inými slovami, išlo o selektívnu výhodu, zatiaľ čo vylúčenie niektorých odvetví z pôsobnosti AGL je výsledkom logiky a pôsobnosti tejto dane, a nie oslobodením od dane, ktorá by sa inak mala uplatniť.

— Posúdenie Súdnym dvorom

79 Prvou a druhou časťou tohto odvolacieho dôvodu BAA tvrdí, že napadnutý rozsudok je v rozpore s článkom 87 ods. 1 ES, keďže Súd prvého stupňa dospel k záveru, že sporné opatrenie nie je selektívne, bez ohľadu na konštatovanie, že podniky podliehajúce AGL a podniky, ktoré jej nepodliehajú, sa nachádzajú z hľadiska cieľa ochrany životného prostredia sledovaného touto daňou v porovnateľnej situácii. BAA sa v tomto ohľade odvoláva na body 115, 117 a 128 napadnutého rozsudku. Kritizuje aj body 120 a 121 tohto rozsudku, v ktorých Súd prvého stupňa postupoval nesprávne, keď odlišil prejednávajúcu vec od skutkových okolností vo veci, ktorá viedla k už citovanému rozsudku *Adria-Wien Pipeline* a *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*.

80 Body napadnutého rozsudku, ktorých sa týka táto časť prvého odvolacieho dôvodu, znejú:

„115 V tomto ohľade je dôležité zdôrazniť, že členské štáty si pri súčasnom stave práva Spoločenstva a pre nedostatok koordinácie v tejto oblasti zachovávajú svoju právomoc zavádzať v oblasti environmentálnej politiky sektorové ekodane na účel dosiahnutia určitých environmentálnych cieľov uvedených v predchádzajúcom bode. Členské štáty môžu pri zvážení prítomných záujmov vymedziť svoje priority pri ochrane životného prostredia a následne určiť tovary alebo služby, ktoré budú podliehať ekodani. Z toho vyplýva, že samotná okolnosť, že ekodan je individuálnym opatrením týkajúcim sa určitých tovarov alebo služieb a nemôže byť zaradená do všeobecného systému zdanenia podobných činností s porovnateľným vplyvom na životné prostredie, neznamená, že podobné činnosti, ktoré nepodliehajú uvedenej ekodani, sú selektívne zvýhodnené.

...

117 V tomto právnom rámci, keďže ekodane predstavujú svojou povahou špecifické opatrenia prijaté členskými štátmi v oblasti ich environmentálnej politiky, ktorá patrí pri nedostatku harmonizačných opatrení do ich právomoci, prináleží Komisii, aby pri posudzovaní ekodane vo vzťahu k pravidlám Spoločenstva týkajúcim sa štátnej pomoci zvažila požiadavky ochrany životného prostredia podľa článku 6 ES. Uvedený článok totiž stanovuje, že tieto požiadavky musia byť začlenené najmä do vymedzenia a uskutočňovania režimu zabezpečujúceho, aby na vnútornom trhu nebola narušená hospodárska súťaž.

...

120 V tomto ohľade sa prejednávany spor odlišuje od sporu, ktorý je predmetom už citovaného rozsudku *Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, uvedeného žalobkyňou. V tomto rozsudku sa Súdny dvor nezaoberal preskúmaním vymedzenia vecnej pôsobnosti ekodane, ako je to v predmetnom prípade, ale čiastočným oslobodením od platenia tejto dane — zavedenej v danej veci v rámci *Strukturanpassungsgesetz* (rakúsky zákon o úprave štruktúr) z roku 1996 zo spotreby zemného plynu a elektrickej energie podnikmi — priznanom výlučne podnikom vyrábajúcim hmotné výrobky.

121 V uvedenom rozsudku sa sporné rozlišovanie netýkalo druhu výrobku podliehajúceho ekodani, ale priemyselných spotrebiteľov podľa toho, či pôsobili v primárnych alebo sekundárnych odvetviach národného hospodárstva. Súdny dvor konštatoval, že zvýhodnenie podnikov, ktorých hlavná činnosť je výroba

hmotných výrobkov, nie je odôvodnené povahou alebo všeobecnou štruktúrou daňového systému zavedeného podľa Strukturpassungsgesetz. Súdny dvor v podstate rozhodol, že ak spotreba energie podnikmi vyrábajúcimi hmotné výrobky a podnikmi poskytujúcimi služby bola rovnako škodlivá pre životné prostredie, nemožno rozdielne zaobchádzanie s týmito odvetviami odôvodniť ekologickými úvahami podľa Strukturpassungsgesetz. V tejto súvislosti Súdny dvor odmietol najmä tvrdenie rakúskej vlády, založené na myšlienke udržania konkurencieschopnosti podnikov vyrábajúcich hmotné výrobky, podľa ktorého čiastočné vrátenie sporných environmentálnych daní iba týmto podnikom bolo odôvodnené skutočnosťou, že uvedené podniky boli týmito daňami dotknuté v priemere viac ako iné podniky (body 44, 49 a 52 rozsudku).

...

- 128 Na prvom mieste je nutné konštatovať, že materiály uvádzané na trh na iné účely ako kamenivo nepatria do oblasti podliehajúcej AGL. V rozpore s tvrdením žalobkyne nemá ich oslobodenie výnimočný charakter vo vzťahu k predmetnému systému ekodane. Najmä pokiaľ ide o rozhodnutie zaviesť ekodaň iba v odvetví kameniva — a nie všeobecne vo všetkých odvetviach prevádzkovania kameňolomov a baní, ktoré majú rovnaký dopad na životné prostredie ako ťažba kameniva —, stanovenie priorít v oblasti hospodárskej, daňovej a environmentálnej politiky patrí do právomoci dotknutého členského štátu. Takáto voľba, aj keď odôvodnená potrebou chrániť medzinárodnú konkurencieschopnosť určitých odvetví, neumožňuje spochybniť súlad AGL so sledovanými environmentálnymi cieľmi (pozri bod 115 vyššie).“

- 81 Na účely odpovede na výhrady formulované odvolateľkou treba pripomenúť judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa posúdenia podmienky selektívnosti, ktorá je jednou z náležitostí pojmu štátna pomoc (rozsudok zo 6. septembra 2006, Portugalsko/Komisia, C-88/03, Zb. s. I-7115, bod 54).
- 82 Článok 87 ods. 1 ES zakazuje štátnu pomoc, ktorá „zvyhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru“, teda selektívnu pomoc. Na účely posúdenia selektívnosti určitého opatrenia je potrebné skúmať, či v rámci daného právneho režimu predstavuje toto opatrenie zvýhodnenie istých podnikov oproti iným, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii (pozri najmä rozsudky z 13. februára 2003, Španielsko/Komisia, C-409/00, Zb. s. I-1487, bod 47; Portugalsko/Komisia, už citovaný, bod 54, ako aj z 11. septembra 2008, UGT-Rioja a i., C-428/06 až C-434/06, Zb. s. I-6747, bod 46).
- 83 Podľa rovnako ustálenej judikatúry pojem štátna pomoc nezahŕňa štátne opatrenia zavádzajúce rozlišovanie medzi podnikmi, ktoré sú v dôsledku toho *a priori* selektívne, pokiaľ toto rozlišovanie vyplýva z povahy alebo zo štruktúry systému, do ktorého tieto opatrenia patria (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, už citovaný, bod 42, ako aj Portugalsko/Komisia, už citovaný, bod 52).
- 84 Súdny dvor okrem toho opakovane rozhodol, že cieľ sledovaný štátnymi zásahmi sám osebe nestačí na to, aby tieto zásahy neboli kvalifikované ako „pomoc“ v zmysle článku 87 ES (pozri najmä rozsudky z 26. septembra 1996, Francúzsko/Komisia, C-241/94, Zb. s. I-4551, bod 21; z 29. apríla 1999, Španielsko/Komisia, C-342/96, Zb. s. I-2459, bod 23, a Belgicko/Komisia, už citovaný, bod 25).

- 85 Článok 87 ods. 1 ES totiž nerozlišuje podľa dôvodov alebo cieľov štátnych zásahov, ale definuje ich podľa ich účinkov (rozsudky z 29. februára 1996, Belgicko/Komisia, C-56/93, Zb. s. I-723, bod 79; Francúzsko/Komisia, už citovaný, bod 20; zo 17. júna 1999, Belgicko/Komisia, už citovaný, bod 25, a z 13. februára 2003, Španielsko/Komisia, už citovaný, bod 46).
- 86 Vo svetle tejto judikatúry treba dospieť k záveru, že Súd prvého stupňa porušil článok 87 ods. 1 ES, ako ho vykladá Súdny dvor, tým, že v bode 115 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že členské štáty môžu pri zvažovaní prítomných záujmov vymedziť svoje priority pri ochrane životného prostredia a následne určiť tovary alebo služby, ktoré budú podliehať ekodani, takže okolnosť, že takéto daň sa nevzťahuje na všetky podobné činnosti s porovnateľným vplyvom na životné prostredie, neznamená, že podobné činnosti, ktoré nepodliehajú uvedenej ekodani, sú selektívne zvýhodnené.
- 87 Ako uviedol generálny advokát v bode 98 svojich návrhov, tento prístup, ktorý je založený na tom, že zohľadňuje len sledovaný cieľ ochrany životného prostredia, *a priori* vylučuje akúkoľvek možnosť kvalifikovať ako „selektívnu výhodu“ vyňatie z daňovej povinnosti priznané subjektom, ktoré sa nachádzajú v situácii porovnateľnej z hľadiska sledovaného cieľa, a to bez ohľadu na účinky predmetného daňového opatrenia, napriek tomu, že článok 87 ods. 1 ES nerozlišuje podľa dôvodov alebo cieľov štátnych zásahov, ale definuje ich podľa ich účinkov.
- 88 K tomuto záveru treba dospieť o to skôr pri bode 128 napadnutého rozsudku, podľa ktorého prípadné nezrovnalosti v definícii pôsobnosti AGL vo vzťahu k sledovaným cieľom ochrany životného prostredia môžu byť odôvodnené, a to aj v prípade, že sú založené na cieľoch nesúvisiacich s ochranou životného prostredia, ako je napríklad potreba chrániť medzinárodnú konkurencieschopnosť určitých odvetví. Na rozdielny prístup k podnikom teda nemožno nazeráť ani takým spôsobom, že je odôvodnený

povahou alebo štruktúrou systému, do ktorého toto opatrenie patrí (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, už citovaný, bod 54).

- 89 Súd prvého stupňa ďalej v bodoch 120 a 121 napadnutého rozsudku nepostupoval správne, keď odlíšil prejednávajúcu vec od veci, ktorá viedla k už citovanému rozsudku Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, s odôvodnením, že uvedený rozsudok sa netýkal vymedzenia vecnej pôsobnosti ekodane, ako je to v prejednávanej veci, ale čiastočného oslobodenia od platenia takej dane priznaného určitej kategórii podnikov. Článok 87 ods. 1 ES totiž definuje štátne zásahy na základe ich účinkov, a teda nezávisle od použitých techník.
- 90 Je pravda, ako uviedol Súd prvého stupňa v bode 117 napadnutého rozsudku, že Komisii prináleží, aby pri posudzovaní z hľadiska pravidiel Spoločenstva takého špecifického opatrenia, akým je ekodaň prijatá členskými štátmi v oblasti, v ktorej si v prípade absencie harmonizačných opatrení zachovávajú svoje právomoci, prihliadla na požiadavky ochrany životného prostredia podľa článku 6 ES, podľa ktorého tieto požiadavky musia byť začlenené najmä do vymedzenia a uskutočňovania režimu zabezpečujúceho, aby na vnútornom trhu nebola narušená hospodárska súťaž.
- 91 Treba tiež pripomenúť, že ochrana životného prostredia je jedným zo základných cieľov Spoločenstva. V tomto zmysle článok 2 ES stanovuje, že úlohou Spoločenstva je podporovať „vysokú úroveň ochrany a zlepšovania kvality životného prostredia“, a na tieto účely článok 3 ods. 1 písm. l) ES stanovuje zavedenie „politiky v oblasti životného prostredia“ (pozri rozsudky zo 7. februára 1985, ADBHU, 240/83, Zb. s. 531, bod 13; z 20. septembra 1988, Komisia/Dánsko, 302/86, Zb. s. 4607, bod 8; z 2. apríla 1998, Outokumpu, C-213/96, Zb. s. I-1777, bod 32, a z 13. septembra 2005, Komisia/Rada, C-176/03, Zb. s. I-7879, bod 41).

- 92 Potreba zohľadniť požiadavky týkajúce sa ochrany životného prostredia, nech sú akokoľvek legitímne, však neodôvodňuje vylúčenie selektívnych opatrení, ani takých špecifických, ako sú ekodane, z pôsobnosti článku 87 ods. 1 ES (pozri v tomto zmysle predovšetkým rozsudok z 13. februára 2003, Španielsko/Komisia, už citovaný, bod 54), keďže ciele ochrany životného prostredia možno v každom prípade užitočne zohľadniť pri posudzovaní zlučiteľnosti opatrenia štátnej pomoci so spoločným trhom podľa článku 87 ods. 3 ES.
- 93 Zo všetkých týchto dôvodov sú prvá a druhá časť prvého odvolacieho dôvodu dôvodné.

O tretej časti prvého dôvodu

— Argumentácia účastníkov konania

- 94 Podľa BAA Súd prvého stupňa nestanovil presnú a objektívnu definíciu „odvetvia kameniva“. Odvolateľka kritizuje Súd prvého stupňa najmä preto, lebo súhlasil s tým, že niektoré geologicky odlišné druhy kameňa, ako sú bridlica, ball clay a kaolín, nepatria do odvetvia kameniva, a vytýka mu, že nezohľadnil dôkazy, ktoré v tomto ohľade predložila, aby preukázala, že definícia odvetvia kameniva prijatá Súdom prvého stupňa nemôže vysvetliť nerovnosť daňového zaobchádzania vo vzťahu k podnikom, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej situácii.

- 95 Komisia a vláda Spojeného kráľovstva sa domnievajú, že BAA neoprávnené tvrdí, že Súd prvého stupňa nestanovil správnu definíciu dotknutého odvetvia. Navyše Súd prvého stupňa veľmi správne pochopil pôsobnosť AGL a dotknutých oblastí činnosti. Súd prvého stupňa výslovne uviedol, že také materiály, akým je najmä vysoko kvalitná bridlica, v zásade nemožno použiť ako kamenivo z dôvodu ich fyzických vlastností. V každom prípade išlo o posúdenie skutkových okolností uskutočnené Súdom prvého stupňa, ktoré BAA nemôže v rámci odvolania spochybňovať.

— Posúdenie Súdny dvorom

- 96 Z článku 225 ES a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora vyplýva, že Súd prvého stupňa má ako jediný právomoc jednak zistiť skutkový stav, okrem prípadu, ak by vecná nesprávnosť jeho zistení vyplývala z dokumentov v spise, ktoré mu boli predložené, jednak tento skutkový stav posúdiť. Pokiaľ Súd prvého stupňa zistil alebo posúdil skutkový stav, Súdny dvor má na základe článku 225 ES právomoc preskúmať právnu kvalifikáciu tohto skutkového stavu a právnych následkov, ktoré z neho vyvodil Súd prvého stupňa (pozri najmä rozsudky zo 6. apríla 2006, *General Motors/Komisia*, C-551/03 P, Zb. s. I-3173, bod 51, ako aj z 22. mája 2008, *Evonik Degussa/Komisia a Rada*, C-266/06 P, bod 72).
- 97 Súdny dvor nemá teda právomoc zisťovať skutkový stav a v zásade ani skúmať dôkazy, ktoré Súd prvého stupňa uviedol na podporu tohto skutkového stavu. Pokiaľ totiž boli tieto dôkazy riadne získané a boli rešpektované všeobecné právne zásady a procesné pravidlá uplatňujúce sa v oblasti dôkazného bremena a vykonávania dôkazných prostriedkov, prislúcha samotnému Súdu prvého stupňa posúdiť hodnotu, ktorú treba priznať predloženým dôkazom. Toto posúdenie, s výnimkou prípadu skreslenia týchto dôkazov, teda nepredstavuje právnu otázku, ktorá ako taká podlieha kontrole Súdneho dvora (pozri najmä rozsudky *General Motors/Komisia*, už citovaný, bod 52, ako aj *Evonik Degussa/Komisia a Rada*, už citovaný, bod 73).

- 98 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že takéto skreslenie musí zjavne vyplývať z dokumentov v spise bez toho, aby bolo treba vykonať nové posúdenie skutkového stavu a dôkazov (pozri najmä rozsudky General Motors/Komisia, už citovaný, bod 54, ako aj Evonik Degussa/Komisia a Rada, už citovaný, bod 74).
- 99 Odvolateľka Súdu prvého stupňa v podstate vytýka, že nezohľadnil dôkazy, ktoré mu predložila s cieľom preukázať, že neexistovali objektívne dôvody na to, aby niektoré geologicky odlišné druhy kameňa, ako sú bridlica, ball clay a kaolín, nepatrili do „odvetvia kameniva“, a že v dôsledku toho neexistovalo odvetvie natoľko presne definované, aby ho bolo možné odlíšiť od „odvetví“ nepodliehajúcich predmetnej dani.
- 100 Ako však vyplýva z judikatúry pripomenutej v bodoch 96 až 98 tohto rozsudku, Súd prvého stupňa má ako jediný právomoc vykladať dôkazy a posudzovať ich dôkaznú hodnotu. Keďže sa nepreukázalo žiadne skreslenie dôkazov, dokonca BAA ani netvrdila, že by k nemu došlo, musí sa táto časť prvého odvolacieho dôvodu zamietnuť ako neprípustná.
- 101 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy sa prvá a druhá časť prvého odvolacieho dôvodu musia prijať, kým jeho tretia časť sa musí zamietnuť.

O druhom odvolacom dôvode týkajúcom sa rozsahu súdneho preskúmania uskutočneného Súdom prvého stupňa

Argumentácia účastníkov konania

- 102 BAA tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že svoje preskúmanie obmedzil, ako to uviedol v bode 118 napadnutého rozsudku, na overenie neexistencie zjavne nesprávneho posúdenia v spornom rozhodnutí namiesto toho, aby ho celkove preskúmal z vecnej stránky. Prístup Súdu prvého stupňa, ktorý by bol primeraný v prípade rozhodnutia, ktorým sa pomoc vyhlasuje za zlučiteľnú so spoločným trhom v súlade s článkom 87 ods. 3 ES, nie je primeraný vtedy, ak ide o označenie opatrenia za „štátnu pomoc“ v zmysle článku 87 ods. 1 ES (pozri najmä rozsudok zo 16. mája 2000, Francúzsko/Ladbroke Racing a Komisia, C-83/98 P, Zb. s. I-3271, bod 25).
- 103 Podľa BAA sa Súd prvého stupňa tým, že neuplatnil správnu mieru preskúmania, dopustil nesprávneho právneho posúdenia, ktoré sa týka celej vecnej analýzy napadnutého rozsudku. Odkazujúc na „širokú mieru voľnej úvahy“ Komisie, Súd prvého stupňa nezohľadnil skutočnosť, že pojem štátna pomoc je objektívnej povahy.
- 104 Podľa Komisie a vlády Spojeného kráľovstva odvolateľka obchádza skutočnosť, že Súd prvého stupňa v bode 118 napadnutého rozsudku neanalyzuje pojem „pomoc“ v zmysle článku 87 ods. 1 ES ani posúdenie „zlučiteľnosti“ v zmysle článku 87 ods. 3 ES, ale skôr mieru preskúmania rozhodnutia prijatého Komisiou podľa článku 88 ods. 3 ES o nezačatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES.

- 105 Domnievajú sa, že miera preskúmania vymedzená Súdom prvého stupňa v bode 118 napadnutého rozsudku je v súlade s judikatúrou (rozsudok Matra, už citovaný, body 45 a 46). Skutočnosť, že štátna pomoc je objektívny pojem, nemá vplyv na mieru tohto základného preskúmania, ktorá sa uplatňuje na rozhodnutia prijaté v súlade s článkom 88 ods. 3 ES.
- 106 Ďalej tvrdia, že cieľom žalobných dôvodov uvádzaných samotnou BAA v konaní na prvom stupni bolo preukázať, že v rozhodnutí došlo k viacerým zjavne nesprávnym posúdeniam.
- 107 Vláda Spojeného kráľovstva okrem iného zdôrazňuje, že Súd prvého stupňa sa v nijakom prípade neobmedzil na obmedzené súdne preskúmanie, ale preskúmal spornú právnu otázku vyčerpávajúcim spôsobom.

Posúdenie Súdny dvorom

- 108 Týmto odvolacím dôvodom BAA Súdu prvého stupňa vytýka, že vykonal len marginálne preskúmanie obmedzujúce sa na zistenie neexistencie zjavne nesprávnych posúdení v rozhodnutí Komisie, ktorým bolo zamietnuté označiť AGL za „štátnu pomoc“ v zmysle článku 87 ods. 1 ES.
- 109 V bode 118 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa pri preskúmaní rozhodnutia Komisie nezačať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES rozhodol, že súd Spoločenstva sa musí „vzhládom na širokú mieru voľnej úvahy priznanú Komisii v článku 88 ods. 3 ES“ obmedziť na overenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá a povinnosť odôvodnenia, či skutkový stav, na ktorom je

sporná voľba založená, bol zistený správne a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu skutkového stavu alebo k zneužitiu právomoci.

- 110 Ako BAA správne zdôraznila, preštudovanie napadnutého rozsudku a najmä jeho bodov 134, 139, 154 či 171 potvrdzuje, že Súd prvého stupňa skutočne v obmedzenom rozsahu preskúmal posúdenia uskutočnené Komisiou v súvislosti s otázkou, či AGL patrí do pôsobnosti článku 87 ods. 1 ES.
- 111 Podľa judikatúry Súdneho dvora má však pojem štátna pomoc, ktorý je definovaný v Zmluve, právnu povahu a musí sa vykladať na základe objektívnych skutočností. Z tohto dôvodu musí súd Spoločenstva v zásade a s ohľadom tak na konkrétne okolnosti sporu, o ktorom rozhoduje, ako aj na technickú povahu alebo zložitost' hodnotení uskutočnených Komisiou vykonávať celkové preskúmanie, pokiaľ ide o otázku, či opatrenie patrí do pôsobnosti článku 87 ods. 1 ES (pozri najmä rozsudok Francúzsko/Ladbroke Racing a Komisia, už citovaný, bod 25).
- 112 Ako zdôraznil generálny advokát v bode 144 svojich návrhov, nič neodôvodňuje, aby Komisia disponovala pri prijímaní rozhodnutia podľa článku 88 ods. 3 ES „širokou mierou voľnej úvahy“ vo vzťahu ku kvalifikácii opatrenia ako „štátnej pomoci“ v zmysle článku 87 ods. 1 ES, z ktorej by v rozpore s tým, čo vyplýva z judikatúry pripomenutej v predchádzajúcom bode tohto rozsudku, vyplývalo, že súdne preskúmanie posúdení Komisie v zásade nemusí byť úplné.

- 113 Pravdivosť tohto tvrdenia potvrdzuje aj ustálená judikatúra, podľa ktorej, ak Komisia nemôže po úvodnom preskúmaní v rámci konania podľa článku 88 ods. 3 ES dospieť k presvedčeniu, že predmetné štátne opatrenie buď nie je „pomocou“ v zmysle článku 87 ods. 1 ES, alebo ak aj je kvalifikované ako pomoc, je zlučiteľné so Zmluvou, alebo ak jej toto konanie neumožnilo prekonať všetky ťažkosti, ktoré vznikli pri posúdení zlučiteľnosti skúmaného opatrenia, je táto inštitúcia povinná začať konanie podľa článku 88 ods. 2 ES, pričom „v tomto ohľade nedisponuje voľnou úvahou“ (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky Matra/Komisia, už citovaný, bod 33, ako aj Komisia/Sytraval a Brink's Francúzsko, už citovaný, bod 39). Ako zdôraznil Súd prvého stupňa v bode 165 napadnutého rozsudku, táto povinnosť je navyše výslovne potvrdená ustanoveniami článku 4 ods. 4 v spojení s článkom 13 ods. 1 nariadenia č. 659/1999.
- 114 Súdny dvor však tiež rozhodol, že súdne preskúmanie je obmedzené, čo sa týka otázky, či určité opatrenie patrí, alebo nepatrí do pôsobnosti článku 87 ods. 1 ES, v prípade, keď posúdenia uskutočnené Komisiou sú technickej povahy alebo sa vyznačujú zložitou (pozri najmä rozsudky Francúzsko/Ladbroke Racing a Komisia, už citovaný, bod 25; Matra/Komisia, už citovaný, body 29 a 30; z 29. februára 1996, Belgicko/Komisia, už citovaný, body 10 a 11, ako aj Španielsko/Lenzing, už citovaný, bod 56). Súd prvého stupňa však nekonštatoval, že v prejednávanej veci išlo práve o takýto prípad.
- 115 V dôsledku toho, ako správne tvrdila BAA, sa Súd prvého stupňa tým, že nevykonal úplné preskúmanie posúdení Komisie týkajúcich sa otázky, či AGL patrí do pôsobnosti článku 87 ods. 1 ES, dopustil nesprávneho právneho posúdenia, ktoré sa dotýka celej vecnej analýzy sporného rozhodnutia.
- 116 Vzhľadom na predchádzajúce opatrenia sa druhý odvolací dôvod musí prijať.

O treťom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení pri hodnotení povahy a všeobecnej štruktúry AGL

- 117 BAA tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil viacerých nesprávnych právnych posúdení pri hodnotení povahy a všeobecnej štruktúry AGL. Tieto tvrdenia sa týkajú údajných nezrovnalostí vo vymedzení vecnej pôsobnosti dane, ktorá mala byť spôsobená nezahrnutím niektorých materiálov a výrobkov.
- 118 Odvolateľka sa domnieva, že teoretické odôvodnenie rozlišovania uplatňovaného AGL nezodpovedá skutočnej pôsobnosti AGL. Súd prvého stupňa totiž rozvinul svoju vlastnú logiku vo vzťahu k povahe a všeobecnej štruktúre AGL. Týmto spôsobom nesprávne uplatnil články 88 ods. 3 ES a 253 ES a skreslil smerovanie dôkazov, ktoré mu boli predložené.
- 119 Komisia sa domnieva, že tento odvolací dôvod sa musí vyhlásiť za neprípustný, pretože sa týka množstva skôr skutkových ako právnych otázok ako právnych. BAA uvádza, že Súd prvého stupňa skreslil skutkové okolnosti a namieta proti vecným záverom vyjadreným Súdom prvého stupňa v rámci diskusie o pôsobnosti AGL. Tento odvolací dôvod je v podstate ekvivalentný návrhu na opätovné preskúmanie, ktorý sa vymyká z právomoci Súdneho dvora v rámci odvolania.
- 120 Vláda Spojeného kráľovstva sa tiež domnieva, že tento odvolací dôvod sa musí vyhlásiť za neprípustný, keďže posúdenie dôkazov Súdom prvého stupňa, jeho zistenie skutkových okolností a závery, ktoré vyvodzuje z dôkazov, ktoré sa mu predložili, sú vecnými otázkami vyňatými z rámca preskúmania Súdneho dvora. Ak by tento odvolací dôvod aj bol vyhlásený za čiastočne prípustný, je zjavne nedôvodný. Podľa tejto vlády totiž Súd prvého stupňa mohol právoplatne dospieť k skutkovým zisteniam, ktoré uskutočnil v súvislosti s pôsobnosťou AGL, pričom tieto zistenia sú úplne odôvodnené vzhľadom na dôkazy, ktoré mu boli predložené.

Úvodné poznámky

- 121 Najskôr treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry z článku 225 ES, článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora a článku 112 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora vyplýva, že odvolanie musí uvádzať presným spôsobom napádané časti rozsudku, ktorého zrušenia sa domáha, ako aj právne tvrdenia, o ktoré sa tento návrh osobitne opiera (pozri najmä rozsudok z 19. januára 2006, *Comunità montana della Valnerina/Komisia*, C-240/03 P, Zb. s. I-731, bod 105).
- 122 Na základe týchto ustanovení nezodpovedá požiadavkám odôvodnenia také odvolanie, ktoré sa obmedzuje na zopakovanie alebo doslovné citovanie žalobných dôvodov a tvrdení uvedených pred Súdom prvého stupňa vrátane tých, ktoré sa zakladali na skutočnostiach, ktoré tento súd výslovne odmietol. Také odvolanie je v skutočnosti jednoducho návrhom smerujúcim k opätovnému preskúmaniu žaloby podanej na Súd prvého stupňa, čo je vyňaté z právomoci Súdneho dvora (pozri najmä rozsudok *Comunità montana della Valnerina/Komisia*, už citovaný, bod 106).
- 123 Pokiaľ však odvolateľ spochybňuje výklad alebo uplatnenie práva Spoločenstva vykonané Súdom prvého stupňa, môžu sa právne otázky skúmané na prvom stupni nanovo prejednať v rámci odvolania. Ak by totiž odvolateľ nemohol založiť svoje odvolanie na dôvodoch a tvrdeniach už použitých pred Súdom prvého stupňa, stratilo by odvolacie konanie čiastočne svoj zmysel (pozri najmä rozsudok *Comunità montana della Valnerina/Komisia*, už citovaný, bod 107).
- 124 Práve o tento prípad ide v prejednávanej veci, čo sa týka jednak prvej časti tohto odvolacieho dôvodu, jednak druhej a tretej časti tohto dôvodu, takže na rozdiel od tvrdení Komisie je tretí dôvod prípustný vo všetkých troch svojich častiach.

O prvej časti tretieho odvolacieho dôvodu týkajúcej sa zdanenia AGL niektorých čistých materiálov, ktoré sa nepoužívajú ako kamenivo a pre ktoré neexistujú náhradné materiály

— Argumentácia účastníkov konania

- ¹²⁵ Svojou prvou časťou BAA vytýka Súdu prvého stupňa, že v bodoch 135 a 136 napadnutého rozsudku považoval na základe zásady „znečisťovateľ platí“ za odôvodnené uplatnenie AGL na určité takzvané „čisté“ materiály, ako sú žula používaná ako záťaž alebo červený štrk používaný na pokrývanie peších zón, pre ktoré neexistujú náhradné materiály, hoci sporné rozhodnutie uvádza, že piesok, kameň a štrk, ktoré sa ťazia ako čisté materiály, sú oslobodené od dane, ak sa nepoužívajú ako kamenivo z dôvodu, že na účely takéhoto použitia ich nemožno nahradiť ekologickejšími náhradnými materiálmi.
- ¹²⁶ Keďže sporné rozhodnutie uznalo nenahraditeľnosť ako okolnosť vylučujúcu z pôsobnosti AGL určité použitia čistých materiálov, ktoré by inak podliehali tejto dani, Súd prvého stupňa tým, že vychádzal zo zásady „znečisťovateľ platí“, nahradil posúdenie Komisie vlastným posúdením, aby tým odôvodnil zdanenie nenahraditeľných materiálov. Navyše túto zásadu uplatnil selektívnym spôsobom, pričom svoje závery odôvodnil nedostatočne.
- ¹²⁷ Komisia odpovedá, že BAA nezohľadňuje okolnosť, že AGL je odvetvová daň obmedzujúca sa výlučne na odvetvie kameniva, čo vysvetľuje, že nenahraditeľné výrobky, ako sú piesok, kameň a štrk, ktoré sa ani nepredávajú, ani nepoužívajú ako kamenivo, možno oslobodiť od predmetnej dane. V prípade, keď sa tieto výrobky

používajú ako kamenivo, ich zdanenie AGL zodpovedá cieľu internalizácie environmentálnej záťaže spojenej s výrobou a použitím čistého kameniva. Táto časť odvolacieho dôvodu je preto nedôvodná.

— Posúdenie Súdny dvorom

¹²⁸ Súd prvého stupňa v bode 124 napadnutého rozsudku rozhodol, že oznámenie a sporné rozhodnutie na jednej strane výslovne odkazujú, že cieľom AGL je maximalizácia použitia recyklovaného kameniva a iných náhradných materiálov vo vzťahu k čistému kamenivu a podpora racionálneho využitia čistého kameniva, prírodného neobnoviteľného zdroja, a na druhej strane sa implicitne odvolávajú na „internalizáciu environmentálnej záťaže v súlade so zásadou ‚znečisťovateľ platí‘“, keď v rámci stanovenia cieľov AGL uvádzajú, že „environmentálna záťaž vyplývajúca z ťažby kameniva, ktorej sa daň týka, zahŕňa hluk, prach, zásah do biodiverzity a vizuálnu degradáciu“. Súd prvého stupňa ďalej v tom istom bode uvádza, že tieto ciele sú jasne formulované v liste Spojeného kráľovstva Komisia z 19. februára 2002.

¹²⁹ Ak by sa aj predpokladalo, že Súd prvého stupňa nahradil odôvodnenie sporného rozhodnutia svojím vlastným odôvodnením tým, že v bode 124 napadnutého rozsudku odkázal na zásadu „znečisťovateľ platí“, a tým, že v bodoch 135 a 136 tohto rozsudku odôvodnil zdanenie nenahraditeľných výrobkov, ktoré nemožno nahradiť náhradnými výrobkami vzhľadom na cieľ spočívajúci v „internalizácii environmentálnej záťaže spojenej s výrobou čistého kameniva“, výčitka, podľa ktorej Súd prvého stupňa rozvinul bodoch 135 a 136 tohto rozsudku svoju vlastnú logiku vo vzťahu k povahe a všeobecnej štruktúre AGL, v nijakom prípade nemôže uspieť v tom rozsahu, v ktorom sa zamietnutie výhrady predloženej na prvom stupni zdá byť dôvodné z iných dôvodov (pozri najmä rozsudok Komisia/Sytraval a Brink's Francúzsko, už citovaný, bod 47).

- 130 Ako totiž správne uviedla Komisia, tvrdenia BAA, na ktoré Súd prvého stupňa odpovedal v bodoch 135 a 136 napadnutého rozsudku, sa zakladajú na nesprávnom predpoklade, podľa ktorého vylúčenie čistých materiálov nepoužívaných ako kamenivo z pôsobnosti AGL bolo odôvodnené neexistenciou náhradných materiálov. Ako tiež poukázal generálny advokát v bode 108 svojich návrhov, z odôvodnenia sporného rozhodnutia vyplýva, že vylúčenie uvedených materiálov sa v skutočnosti vysvetľuje vôľou britských orgánov zdaní predmetnou daňou len tie materiály, ktoré patria do odvetvia kameniva.
- 131 V dôsledku toho sa výhrada založená na selektívnom uplatnení zásady „znečisťovateľ platí“ musí zamietnuť ako neúčinná a ani odôvodnenie dotknutých bodov napadnutého rozsudku, hoci sa zakladalo na jednom nesprávnom predpoklade, sa nejaví ako nedostatočné.
- 132 Za týchto podmienok sa prvá časť tretieho odvolacieho dôvodu musí ako celok zamietnuť.

O druhej časti odvolacieho dôvodu týkajúcej sa zdanenia AGL niektorých odvodených výrobkov získavaných pri ťažbe primárnych nenahraditeľných materiálov, ktoré nepodliehajú dani

— Argumentácia účastníkov konania

- 133 Druhou časťou tretieho odvolacieho dôvodu BAA spochybňuje najmä posúdenia Súdu prvého stupňa obsiahnuté v bodoch 112 a 137 napadnutého rozsudku, ktorými tento súd zamietol tvrdenia o nesúlade zdanenia niektorých odvodených výrobkov získaných

pri ťažbe primárnych nenahraditeľných materiálov, ktoré samotné nepodliehajú dani, s cieľmi AGL. Podľa BAA tieto vedľajšie produkty nesmú byť zdanené, pokiaľ ide o „sekundárne“ kamenivo.

134 V bode 112 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa neposkytol správny výklad bodu 29 odôvodnenia sporného rozhodnutia, keď rozhodol, že pojem „sekundárne“ kamenivo sa všeobecne týkal materiálov nepodliehajúcich dani. Týmto Súd prvého stupňa nahradil odôvodnenie Komisie svojím odôvodnením a zároveň nedostatočne odôvodnil závery, ku ktorým dospel.

135 Navyše sa Súd prvého stupňa dopustil viacerých nesprávnych právnych posúdení v bode 137 napadnutého rozsudku, keď akceptoval odôvodnenie rozlišovania medzi sekundárnym kamenivom v súvislosti s jeho zdaňovaním AGL. BAA Súdu prvého stupňa najmä vytýka, že selektívnym spôsobom uplatnil environmentálnu logiku zásady „znečisťovateľ platí“, že bez akéhokoľvek dôkazu akceptoval, že nedostatok možností obmedziť objem vedľajších produktov odôvodňuje uvedené rozlišovanie, že sa opieral o údajne relatívne malý cenový rozdiel medzi kamenivom nízkej kvality a nenahraditeľnými materiálmi, ktorých vedľajším produktom je toto kamenivo, a v tomto kontexte nesprávne odkazoval na body 4.10 až 4.15 listu Spojeného kráľovstva z 19. februára 2002.

136 Komisia odpovedá, že BAA nesprávne kritizuje napadnutý rozsudok v tom, že sa v ňom dospelo k záveru, že zdanenie kameniva nízkej kvality, ako sú odvodené výrobky získané pri ťažbe nezdaňovaných materiálov, akým je kamenivo získané ťažbou vápenca, tesaného kameňa alebo kremičitého piesku, je zlučiteľné s povahou a so všeobecnou štruktúrou AGL.

- 137 Čo sa týka najskôr kritiky bodu 112 napadnutého rozsudku, Komisia tvrdí, že keď sa v bode 29 odôvodnenia sporného rozhodnutia odkazuje na primárne kamenivo, ide o odkaz na výrobky, ktoré sú zdaňované, kým odkaz na sekundárne kamenivo sa týka kameniva oslobodeného od dane, ktoré je vymenované v predmetnom zákone. Z tohto dôvodu vecný záver, ku ktorému dospel Súd prvého stupňa v uvedenom bode 112, neobsahuje žiadne nesprávne posúdenie.
- 138 Čo sa týka bodu 137 napadnutého rozsudku, Komisia uvádza, že na rozdiel od toho, čo tvrdí BAA, zo zásady „znečisťovateľ platí“ nevyhnutne nevyplýva zdanenie AGL vedľajších produktov niektorých iných výrobkov nezdaňovaných AGL, akým je napríklad bridlica, keďže je politickým výberom členských štátov, či uložia daň na výrobky z odvetvia kameniva a neuložia ju v ostatných odvetviach, ktoré obyčajne nevyrábajú kamenivo, ako je napríklad ťažba bridlice a vedľajších produktov s tým súvisiacich.
- 139 Ako Súd prvého stupňa zdôraznil v bode 137 napadnutého rozsudku, relatívne malý rozdiel v cene kameniva nižšej kvality a nenahraditeľných materiálov, ktorých vedľajším produktom je toto kamenivo, by odôvodňoval zdanenie odvodneného kameniva, aby sa tým znížil podiel kameniva nižšej kvality. Námietky BAA tak voči zisteniam Súdu prvého stupňa týkajúcim sa pomeru cien dotknutých výrobkov, ako aj voči odkazu na list Spojeného kráľovstva z 19. februára 2002, sú teda nedôvodné.

— Posúdenie Súdny dvorom

- 140 BAA najskôr Súdu prvého stupňa vytýka, že v bode 112 napadnutého rozsudku rozhodol, že pojem „sekundárne kamenivo“ sa v spornom rozhodnutí a najmä v bode 29 jeho odôvodnenia vzťahuje vo všeobecnosti na materiály nepodliehajúce AGL, hoci v skutočnosti sa týka odvodnených produktov, ktoré sa získavajú pri ťažbe „primárnych“

materiálov, akými sú výrobky, ktoré sú predmetom hlavnej činnosti kameňolomu. Súd prvého stupňa tým nahradil odôvodnenie Komisie svojim odôvodnením.

¹⁴¹ V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že v rámci preskúmania zákonnosti upraveného v článku 230 ES majú Súdny dvor a Súd prvého stupňa právomoc rozhodnúť o žalobách podávaných z dôvodu nedostatku právomoci, porušenia podstatných procesných predpisov, porušenia Zmluvy alebo akéhokoľvek právneho pravidla týkajúceho sa uplatňovania alebo zneužitia právomocí. Článok 231 ES stanovuje, že ak je žaloba opodstatnená, vyhlási sa napadnutý akt za neplatný. Súdny dvor a Súd prvého stupňa teda v nijakom prípade nemôžu nahradiť odôvodnenie autora napadnutého aktu svojim vlastným odôvodnením (pozri najmä rozsudok z 27. januára 2000, DIR International Film a i./Komisia, C-164/98 P, Zb. s. I-447, bod 38).

¹⁴² Hoci konanie o žalobe o neplatnosť môže viesť Súd prvého stupňa k výkladu odôvodnenia napadnutého aktu odlišujúcemu sa od výkladu jeho autorom, respektíve za určitých podmienok k odmietnutiu formálneho odôvodnenia tohto autora, Súd prvého stupňa tak nemôže urobiť v prípade, ak to neodôvodňuje žiaden vecný dôkaz (rozsudok DIR International Film a i./Komisia, už citovaný, bod 42).

¹⁴³ Podľa samotného znenia bodu 29 odôvodnenia sporného rozhodnutia „AGL sa bude vyberať len z čistého kameniva. Nebude sa vzťahovať na kamenivo získané ako vedľajší produkt alebo odpad z iných postupov (sekundárne kamenivo) ani na recyklované kamenivo“ [*neoficiálny preklad*]. Navyše v bode 32 odôvodnenia tohto rozhodnutia Komisia uvádza, že štruktúra a rozsah dane odrážajú rozdiel medzi ťažbou „čistého“ kameniva, ktorá má nepriaznivé následky pre životné prostredie, a výrobou sekundárneho alebo recyklovaného kameniva, predstavujúcou významný prínos pre spracovanie kameňa, štrku a piesku získaného ťažbou, inou činnosťou alebo spracovaním zákonným spôsobom s rôznym účelom.

144 Súd prvého stupňa preto tým, že v bode 112 napadnutého rozsudku rozhodol, že Komisia v celom spornom rozhodnutí a najmä v bode 29 jeho odôvodnenia stanovila, že výraz „primárne kamenivo“ označuje predovšetkým kamenivo „podliehajúce AGL“, kým výraz „sekundárne kamenivo“ odkazuje výlučne na kamenivo „oslobodené“ od dane vymenované v zákone, z čoho najmä vyvodil, že Komisia sa vo vyššie uvedenom bode odôvodnenia obmedzila na tvrdenie, že „AGL sa nebude vyberať z odvodených výrobkov alebo z odpadu prvej ťažby, pokiaľ sú oslobodené od dane zákonom“, poskytol nesprávny výklad a nahradil výklad vyplývajúci priamo zo sporného rozhodnutia svojím vlastným výkladom, hoci to neodôvodňoval žiaden vecný dôkaz.

145 Za týchto podmienok je potrebné vyhovieť prvej výhrade druhej časti tretieho odvolacieho dôvodu.

146 BAA ďalej Súdu prvého stupňa vytýka, že uznal za odôvodnené zdanenie určitých výrobkov získaných ťažbou materiálov nepodliehajúcich tejto dani. Odvolateľka sa v odvolaní v tomto ohľade odvoláva na nahradenie odôvodnenia, nesprávne posúdenie a skreslenie dôkazov.

147 V bode 137 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa najskôr uvádza, že „z listu orgánov Spojeného kráľovstva z 19. februára 2002 vyplýva, že zásada ‚znečisťovateľ platí‘ umožňuje tiež odôvodniť zdanenie odvodených výrobkov získaných pri ťažbe materiálov nenahraditeľných substitučnými výrobkami, najmä zdanenie kameniva nižšej kvality...“.

148 Súd prvého stupňa v uvedenom bode ďalej uvádza, že „zdanenie predmetných výrobkov môže byť rovnako odôvodnené cieľom — na ktorý sa tiež odvoláva vedľajší účastník konania v uvedenom liste — smerujúcim k podpore racionálnej ťažby a spracovania kameniva tak, aby sa znížil podiel kameniva nízkej kvality. Uvedený podiel, rozdielny v závislosti od kameňolomu, môže, ako to zdôrazňuje žalobkyňa, byť tým istým kameňolomom zmenený. V tomto ohľade však Komisia najmä vo svojom vyjadrení k žalobe zdôraznila pomerne malý rozdiel v cene kameniva nízkej kvality a nenahraditeľných materiálov, ktorých vedľajším produktom je toto kamenivo, a to bez toho, aby to bolo spochybnené žalobkyňou“.

149 Čo sa týka výhrad založených na tom, že Súd prvého stupňa bez akéhokoľvek dôkazu uznal, že nedostatok možností obmedziť objem vedľajších produktov odôvodňuje zdanenie určitých druhov sekundárneho kameniva, že sa opieral o údajne relatívne malý cenový rozdiel medzi kamenivom nízkej kvality a nenahraditeľnými materiálmi, ktorých vedľajším produktom je toto kamenivo, a že nesprávne odkazoval na body 4.10 až 4.15 listu Spojeného kráľovstva z 19. februára 2002, stačí konštatovať, že tieto výhrady sú spochybnením posúdenia skutkových okolností. Keďže sa však nepreukázalo žiadne skreslenie skutkových okolností či dôkazov predložených Súdu prvého stupňa, musia sa tieto výhrady zamietnuť ako neprípustné.

150 V zostávajúcej časti stačí konštatovať, že odôvodnenie Súdu prvého stupňa sa zakladá nielen na zásade „znečisťovateľ platí“, ale aj na ciele spočívajúcom v podpore racionálnej ťažby a spracovania čistého kameniva, v súvislosti s ktorým je nesporné, že patrí medzi ciele uvedené v bode 31 odôvodnenia sporného rozhodnutia, takže nemožno namietat voči žiadnemu nahradeniu odôvodnenia zo strany Súdu prvého stupňa.

- 151 Z týchto dôvodov sa druhá časť tretieho odvolacieho dôvodu v časti týkajúcej sa bodu 112 napadnutého rozsudku musí prijať a v zostávajúcej časti sa musí zamietnuť.

O tretej časti tretieho odvolacieho dôvodu týkajúcej sa oslobodenia určitých druhov čistého kameniva od AGL

— Argumentácia účastníkov konania

- 152 Svojou treťou časťou tohto odvolacieho dôvodu BAA Súdu prvého stupňa vytýka, že považoval za odôvodnené nezdanenie AGL určitých druhov čistého kameniva, ako sú bridlica, ball clay, kaolín, íl, čierne uhlie alebo hnedé uhlie.
- 153 Súd prvého stupňa nahradil odôvodnenie uvedené v spornom rozhodnutí svojím vlastným odôvodnením tým, že v bodoch 130, 131, 133 a 134 napadnutého rozsudku uviedol, že cieľom uvedeného oslobodenia bolo motivovať použitie tohto čistého kameniva ako substitučných výrobkov čistého kameniva podliehajúceho AGL. Podľa BAA by takýto cieľ narušil environmentálnu „povahu a všeobecnú štruktúru“ AGL.
- 154 Posúdenie Súdu prvého stupňa je výsledkom skreslenia dôkazov predložených v rámci konania, najmä listu Spojeného kráľovstva z 19. februára 2002, a porušuje odvolateľkine práva na obranu v rámci odvolania, pretože odvolateľka nemohla zaujať stanovisko k tomuto novému výkladu uvedených dôkazov.

- 155 Komisia uvádza, že oslobodenie od dane určitých primárnych materiálov, ako sú bridlica, ball clay, kaolín, íl, čierne uhlie alebo hnedé uhlie, odôvodňuje skutočnosť, že sa bežne nepoužívajú ako kamenivo, a preto nie sú súčasťou odvetvia kameniva, ako to uznal aj Súd prvého stupňa v bodoch 128 a 129 napadnutého rozsudku.
- 156 Súd prvého stupňa v bodoch 130, 131, 133 a 134 dotknutého rozsudku tiež správne pripustil, že Spojené kráľovstvo mohlo podporiť použitie hlušiny bridlice a podobných výrobkov ako substitučných výrobkov k čistému kamenivu. Napokon Súd prvého stupňa sa tým, že sa opieral najmä o list Spojeného kráľovstva z 19. februára 2002, nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 133 napadnutého rozsudku vyhlásil, že ťažba kameniva je hlavným zdrojom poškodzovania životného prostredia, proti ktorému dotknuté opatrenie smeruje.
- 157 Podľa Komisie inštitúciám Spoločenstva neprináleží, aby skúmali dôležitosť riešených environmentálnych problémov ich porovnávaním s inými problémami tohto druhu, ktoré by mohli existovať v tom istom členskom štáte. Preto otázka, aký presný percentuálny podiel predstavuje ťažba kameniva v pomere k celkovej ťažbe nerastov v Spojenom kráľovstve, nemá žiaden vplyv na túto vec.

— Posúdenie Súdny dvorom

- 158 V bode 130 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa prijal ako odôvodnenie vo vzťahu k sledovaným environmentálnym cieľom oslobodenia od dane určitých materiálov, najmä bridlice nízkej kvality, ílu, odpadu z kaolínu a ball clay, aj keď sa

používajú ako kamenivo, pokiaľ boli na základe skutkového zistenia Súdu prvého stupňa „doposiaľ málo používané ako kamenivo z dôvodu vysokých nákladov na ich prepravu“.

159 Súd prvého stupňa v tom istom bode napadnutého rozsudku z toho vyvodil, že nezdanenie týchto materiálov AGL umožňuje ich použitie ako náhrady čistého kameniva a môže takto prispieť k racionalizácii ťažby a použitia čistého kameniva.

160 Na rozdiel od tvrdení BAA Súd prvého stupňa týmto spôsobom nenahradil odôvodnenie, pretože racionalizácia ťažby a použitia čistého kameniva patrí, ako sa uvádza v bode 150 tohto rozsudku, medzi ciele vymenované v spornom rozhodnutí.

161 Pokiaľ je motivácia na použitie čistých materiálov doteraz málo používaných ako kamenivo v súlade s cieľom spočívajúcim v racionalizácii použitia uvedených materiálov, ako to Súd prvého stupňa uviedol bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, motivácia na použitie uvedených materiálov nenaruša ani povahu, ani environmentálnu všeobecnú štruktúru AGL.

162 Nakoniec, čo sa týka odvolávania sa v tomto kontexte na skreslenie dôkazov predložených v rámci konania, najmä listu Spojeného kráľovstva z 19. februára 2002, takéto skreslenie z písomností v spise nevyplýva, takže túto výhradu, a teda ani výhradu založenú na porušení práv na obranu nemožno prijať.

163 V dôsledku toho sa tretia časť tretieho odvolacieho dôvodu musí zamietnuť ako celok.

O štvrtom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení oslobodenia vývozov od dane

164 BAA tvrdí, že Súd prvého stupňa tým, že v bodoch 147 a nasledujúcich napadnutého rozsudku rozhodol, že oslobodenie vyvázaného kameniva odôvodňuje skutočnosť, že AGL je svojou povahou „nepriama“ daň, jednak porušil články 91 ES a 92 ES, ako aj svoju povinnosť odôvodnenia, a jednak umožnil spätné zlepšenie odôvodnenia sporného rozhodnutia.

165 Najskôr je potrebné skúmať druhú časť tohto odvolacieho dôvodu.

O druhej časti štvrtého odvolacieho dôvodu

— Argumentácia účastníkov konania

166 BAA tvrdí, že Súd prvého stupňa tým, že v bodoch 150 a 151 napadnutého rozsudku prijal odôvodnenie založené na tom, že AGL je svojou povahou nepriama daň, ktoré bolo uvedené po prvýkrát Komisiou a Spojeným kráľovstvom pred Súdom prvého

stupňa, umožnil spätné zlepšenie sporného rozhodnutia, čo nie je v práve Spoločenstva dovolené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. októbra 1996, Nemecko a i./Komisia, C-329/93, C-62/95 a C-63/95, Zb. s. I-5151, body 47 a 48).

¹⁶⁷ Vysvetlenie poskytnuté Komisiou v bode 33 odôvodnenia sporného rozhodnutia s cieľom odôvodniť oslobodenie vyvázaného kameniva od tejto dane je totiž irelevantné vo vzťahu k argumentácii založenej na článku 91 ES, bránenej Komisiou a vládou Spojeného kráľovstva pred Súdom prvého stupňa, a Súd prvého stupňa ho nesprávne považoval za viažuce sa na odôvodnenie uvedeného bodu 33.

¹⁶⁸ Komisia a vláda Spojeného kráľovstva odpovedajú, že Súd prvého stupňa tým, že vychádzal z nepriamej povahy AGL, neumožnil „spätné zlepšenie“ sporného rozhodnutia, ale len podrobnejšie vysvetlenie a rozvitie dôvodov uvedených v bode 33 odôvodnenia tohto rozhodnutia.

¹⁶⁹ V bode 150 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa uznal, že odôvodnenie založené na tom, že AGL je svojou povahou nepriama daň, sa musí zohľadniť v tom rozsahu, v ktorom sa viaže na odôvodnenie uvedené Komisiou v bode 33 odôvodnenia sporného rozhodnutia.

170 Článok 253 ES nevyklučuje, aby dôvody uvedené v rozhodnutí Komisie boli následne vysvetlené podrobnejšie.

171 Okrem toho je zjavné, že v tejto veci sú právnymi predpismi upravujúcimi dotknutú oblasť článok 91 ES a zásada zdaňovania v krajine určenia. V dôsledku toho uvedené ustanovenie je zjavne súčasťou právneho kontextu sporného rozhodnutia.

— Posúdenie Súdnym dvorom

172 Čo sa týka povinnosti odôvodnenia, ktorá pripadá Komisii, je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry musí byť odôvodnenie vyžadované článkom 253 ES prispôbené povahe dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, umožňujúce zúčastneným osobám pochopiť dôvody prijatia opatrenia a príslušnému súdu preskúmať ho. Požiadavka uvedenia dôvodov musí byť posudzovaná v závislosti od okolností prípadu, najmä v závislosti od obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý na jeho objasnení môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne dotýka. Nevyžaduje sa, aby v odôvodnení boli presne uvedené všetky relevantné právne a skutkové okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky uvedeného článku 253 ES, sa má posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale tiež s ohľadom na jeho kontext, ako aj s ohľadom na všetky právne predpisy upravujúce dotknutú oblasť (pozri najmä rozsudok Komisia/Sytraval a Brink's Francúzsko, už citovaný, bod 63).

- 173 Čo sa týka osobitne rozhodnutia Komisie, v ktorom sa vyvodzuje záver o neexistencii štátnej pomoci uvádzanej sťažovateľom, Komisia je v každom prípade povinná vysvetliť sťažovateľovi dostatočným spôsobom dôvody, pre ktoré v sťažnosti uvádzané skutkové a právne údaje nepostačovali na preukázanie existencie štátnej pomoci (rozsudok Komisia/Sytraval a Brink's Francúzsko, už citovaný, bod 64).
- 174 V prejednávanej veci je nutné konštatovať, že bod 33 odôvodnenia sporného rozhodnutia odôvodňuje oslobodenie vyvázaného kameniva od dane skutočnosťou, že kamenivo možno v Spojenom kráľovstve oslobodiť od dane vtedy, ak sa používa v rámci výroby oslobodenej od dane, akou je napríklad výroba skla, plastov, papiera, hnojív a pesticídov.
- 175 Vzhľadom na to, že britské orgány nemôžu dohliadať na použitie kameniva mimo územia Spojeného kráľovstva, oslobodenie vývozu od dane je nutné v záujme právnej istoty vývozcov kameniva a zamedzenia znevýhodnenia vývozu kameniva, ktoré by inak mohlo byť oslobodené od dane na území Spojeného kráľovstva.
- 176 Odôvodnenie uvedené v bode 33 odôvodnenia sporného rozhodnutia odkazuje na nerovnosť zaobchádzania, ktorá by v prípade neoslobodenia vyvázaného kameniva od dane vyplývala zo skutočnosti, že kamenivo, ktoré sa predáva v Spojenom kráľovstve, je oslobodené od dane, pokiaľ sa používa na určité účely, kým kamenivo používané na tie isté účely v štáte dovozu by podliehalo AGL, pretože britské orgány nemajú prostriedky na kontrolu použitia kameniva mimo územia Spojeného kráľovstva.

177 Takéto odôvodnenie nijako nepoukazuje na to, že by AGL mala povahu „nepriamej dane“ v zmysle článku 91 ES s cieľom odôvodniť oslobodenie vyvážaného kameniva od dane, ktoré spočíva na rozlišovaní medzi jednak kamenivom predávaným v Spojenom kráľovstve a jednak vyvážaným kamenivom.

178 Preto v rozpore s tým, ako Súd prvého stupňa rozhodol v bode 150 napadnutého rozsudku, nemožno odôvodnenie založené na článku 91 ES chápať ako viažuce sa k dôvodom uvedeným v spornom rozhodnutí, ktoré sú založené na tom, že britské orgány nemajú prostriedky na kontrolu použitia materiálov ako kameniva mimo územia Spojeného kráľovstva, ale ako v skutočnosti odlišné odôvodnenie poskytnuté až po prijatí tohto rozhodnutia. Súd prvého stupňa preto porušil článok 253 ES, keď na základe dôvodov uvedených v spornom rozhodnutí zohľadnil toto odôvodnenie.

179 V dôsledku toho sa druhá časť štvrtého odvolacieho dôvodu musí prijať.

O prvej časti štvrtého odvolacieho dôvodu

180 Vzhľadom na odpoveď poskytnutú na druhú časť tohto odvolacieho dôvodu nie je potrebné skúmať prvú časť tohto odvolacieho dôvodu.

O piatom odvolacom dôvode založenom na nezačatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES

Argumentácia účastníkov konania

- 181 BAA tvrdí, že Súd prvého stupňa sa napriek tomu, že v bodoch 165 až 167 napadnutého rozsudku správne pripomenul relevantnú judikatúru, dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 171 a 172 tohto rozsudku rozhodol, že Komisia správne rozhodla o nezačatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES.
- 182 Podľa odvolateľky totiž táto inštitúcia nemohla ani „nadobudnúť presvedčenie“, že AGL nie je štátnou pomocou na základe tých niekoľkých odôvodnení, ktoré boli venované tejto otázke v spornom rozhodnutí. Svedčí o tom najmä okolnosť, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je podrobnejšie a dlhšie ako odôvodnenie tohto rozhodnutia, ako aj skutočnosť, že odôvodnenie napadnutého rozsudku sa zakladá na tvrdeniach odlišujúcich sa od tvrdení uvedených v spornom rozhodnutí.
- 183 Komisia a vláda Spojeného kráľovstva odpovedajú, že samotná okolnosť, že napadnutý rozsudok je dlhší ako sporné rozhodnutie, neumožňuje dospieť k záveru, že dotknutá inštitúcia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď prijala rozhodnutie o zamietnutí začatia konania vo veci formálneho zisťovania.

184 Vláda Spojeného kráľovstva ďalej uvádza, že Súd prvého stupňa správne zhrnul a uplatnil relevantnú judikatúru a dospel k záveru, že jediné tvrdenia, na ktoré sa BAA účinne odvoláva na podporu tohto odvolacieho dôvodu týkajúceho sa údajného nesúladu vo vymedzení pôsobnosti AGL, sú len rozdelením tých tvrdení, ktoré už uviedla v rámci odvolacieho dôvodu založeného na porušení článku 87 ods. 1 ES. Týmto odvolacím dôvodom sa teda len opätovne nastoľujú tvrdenia už prednesené pred Súdom prvého stupňa.

Posúdenie Súdnym dvorom

185 Ako sa už uviedlo v bode 113 tohto rozsudku, konanie podľa článku 88 ods. 2 ES je nevyhnutné, ak má Komisia závažné ťažkosti s posúdením, či je určitá pomoc zlučiteľná so spoločným trhom.

186 Komisia sa môže pri vydaní rozhodnutia priaznivého pre štátne opatrenie obmedziť na fázu predbežného preskúmania podľa článku 88 ods. 3 ES len v prípade, ak je schopná nadobudnúť v rámci prvého preskúmania presvedčenie, že toto opatrenie buď nepredstavuje „pomoc“ v zmysle článku 87 ods. 1 ES, alebo ak je kvalifikované ako „pomoc“, je zlučiteľné so Zmluvou.

187 Naopak, ak toto prvé preskúmanie vedie Komisiu k opačnému presvedčeniu alebo jej neumožňuje prekonať ťažkosti spojené s posúdením zlučiteľnosti dotknutého opatrenia, Komisia je povinná vyžiadať si všetky potrebné vyjadrenia a s tým cieľom začať konanie podľa článku 88 ods. 2 ES.

188 Ako správne uviedli Komisia a vláda Spojeného kráľovstva, tvrdenie BAA, podľa ktorého je odôvodnenie napadnutého rozsudku odlišné od odôvodnenia rozhodnutia, je podrobnejšie a dlhšie ako odôvodnenie rozhodnutia, samo osebe nemôže preukázať, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 172 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že Komisia neprekročila hranice svojej voľnej úvahy, keď dospela k záveru, že ani preskúmanie vymedzenia vecnej pôsobnosti AGL so zreteľom na článok 87 ods. 1 ES, ani oslobodenie vývozu od dane nepredstavovali značnú ťažkosť, ktorá by ju nútila začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES.

189 Keďže BAA nespresnila konkrétne značné ťažkosti, s ktorými sa Komisia stretla pri svojom posúdení, musí sa piaty odvolací dôvod zamietnuť.

O šiestom odvolacom dôvode založenom na nedostatočnosti odôvodnenia sporného rozhodnutia

Argumentácia účastníkov konania

190 Na podporu tohto odvolacieho dôvodu BAA tvrdí, že okolnosť, že Súd prvého stupňa rozvinul argumentáciu odlišujúcu sa od argumentácie obsiahnutej v spornom rozhodnutí, stačí na to, aby sa konštatovalo, že Súd prvého stupňa nemohol v bode 146 napadnutého rozsudku dôjsť k záveru, že toto rozhodnutie bolo dostatočne odôvodnené vzhľadom na požiadavky článku 253 ES.

- ¹⁹¹ Komisia na jednej strane zdôrazňuje, že BAA neuvádza žiadne konkrétne tvrdenie na podporu tohto dôvodu, a na druhej strane tvrdí, že sporné rozhodnutie je dostatočne odôvodnené. Vláda Spojeného kráľovstva poukazuje na to, že BAA sa obmedzuje na tvrdenie, že Súd prvého stupňa len analyzoval tvrdenia predložené účastníkmi konania podrobnejším spôsobom, ako to bolo v spornom rozhodnutí, a preto sa sporné rozhodnutie musí zamietnuť.

Posúdenie Súdnym dvorom

- ¹⁹² Ako sa pripomenulo v bode 173 napadnutého rozsudku, čo sa týka osobitne rozhodnutia Komisie, v ktorom sa vyvodzuje záver o neexistencii štátnej pomoci uvádzanej sťažovateľom, Komisia je v každom prípade povinná vysvetliť sťažovateľovi dostatočným spôsobom dôvody, pre ktoré v sťažnosti uvádzané skutkové a právne údaje nepostačovali na preukázanie existencie štátnej pomoci.
- ¹⁹³ Argumentáciou odvolateľky, podľa ktorej Súd prvého stupňa rozvinul odôvodnenie odlišujúce sa od odôvodnenia prijatého Komisiou a tiež podrobnejšie ako odôvodnenie tejto inštitúcie, nemožno preukázať, že sa Súd prvého stupňa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že sporné rozhodnutie bolo vzhľadom na dôvody v ňom uvedené dostatočne odôvodnené.

- ¹⁹⁴ Za týchto podmienok sa musí aj šiesty odvolací dôvod zamietnuť.

- ¹⁹⁵ Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že vzhľadom na rôzne zistené nesprávne právne posúdenia je potrebné napadnutý rozsudok zrušiť.

O vrátení veci Súdu prvého stupňa

- ¹⁹⁶ Podľa článku 61 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora môže Súdny dvor v prípade zrušenia rozhodnutia Súdu prvého stupňa, ak to stav konania dovoľuje, sám právoplatne rozhodnúť o veci samej alebo môže vec vrátiť Súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

- ¹⁹⁷ V tomto prípade preto vzhľadom na nesprávne právne posúdenia zistené v bodoch 86 až 92 a 110 až 115 tohto rozsudku treba vec vrátiť Súdu prvého stupňa.

- ¹⁹⁸ Keďže sa vec vracia Súdu prvého stupňa, o trovách tohto konania o odvolaní treba rozhodnúť v konaní o veci samej.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 13. septembra 2006, British Aggregates Association/Komisia (T-210/02), sa zrušuje.**
- 2. Vec sa vracia Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev.**
- 3. O trovách konania sa rozhodne v konaní o veci samej.**

Podpisy